

Μεταπατερική Θεολογία, Νέα Παγκόσμια τάξη πραγμάτων και Θεολογικές σχολές.

Του Γεωργίου Π. Παύλου
Καθηγητού Φυσικής και Φιλοσοφίας Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

Η απόφαση της Θεολογικής Σχολής Θεσσαλονίκης που επάρθει από μία μειοψηφία καθηγητών θεολογίας(;) και επεβλήθη άνωθεν από πολιτικά κέντρα για τη δημιουργία τμήματος Ισλαμικών σπουδών και Ισλαμολογίας στη Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ, είναι σαφώς μέρος ευρύτερου νεοεποχίτικου και νεοταξικού σχεδίου, μουσουλμανοποίησης της Ελλάδας και αποορθοδοξοποίησης της Θεολογίας της Εκκλησίας της Ελλάδας. Ακόμη περισσότερο δε, είναι μέρος ενός ευρύτερου σχεδίου διωγμού του Χριστού και των Ελλήνων από την Ελλάδα. Βεβαίως κάθε μειονότητα θρησκευτική στην Ελλάδα έχει δικαίωμα να εκπαιδεύει τα μέλη της στα τής πίστη της και η ελληνική πολιτεία πρέπει να δίδει τα μέσα και τις δυνατότητες. Όμως αυτό δεν μπορεί να αποτελέσει αιτία για μίξη θρησκειών, θεολογιών και θρησκαιοποίησης τής ορθόδοξης πίστης και Εκκλησίας ορθόδοξοι θεολόγοι και οι Ορθόδοξες θεολογικές σχολές δεν έχουν κανένα λόγο να μπλέκονται στα των άλλων θρησκευτικών παραδόσεων. Διότι έτσι δημιουργούν σύγχυση να υποβιβάζουν έτσι την ορθόδοξη θεολογία και ορθόδοξη Εκκλησία σε θρησκειολογικό και διαθρησκειακό ζήτημα, αφού Ο Χριστός είναι ο Μόνος Αληθινός Θεός και Άνθρωπος και η ορθόδοξη Εκκλησία η Μόνη Αγία καθολική και Αποστολική Εκκλησία που διασώζει το Όλον τής Πίστεως και το Όλον τής Αληθείας. Δέν μπορούμε να παίζουμε με τα ού παικτοίς.

Λόγος Προοιμιακός

Ορισμένοι καθηγητές της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ ισχυρίζονται και μάλιστα δημόσια πως η Θεολογική σχολή δεν είναι αποκλειστικά ορθόδοξη και δεν είναι κατά ανάγκη σχολή ορθόδοξης θεολογίας. Επομένως έχουν δικαίωμα να συστεγαστούν σε αυτήν όλες οι θεολογίες, Ισλαμική, Βουδιστική, Ινδουιστική, Παπική κτλ. πέραν της ορθόδοξης θεολογίας. Κατ' επέκταση οι ίδιοι θεωρούν πως και η ορθόδοξη θεολογία δεν είναι κατ' ανάγκη η μόνη ορθή θεολογία .

Όμως κάθε σύγχρονος μελετητής της θεολογίας, της ιστορίας και της φιλοσοφίας του πολιτισμού γνωρίζει πως η ορθόδοξη θεολογία είναι η μόνη θεολογία που υποστηρίζει πως :

Ο Θεός είναι Τριάς Ακτίστων Θείων και ελεύθερων προσώπων, Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα και πως αιτία της Αγίας Τριάδος είναι μόνο ο Πατήρ.

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Μόνος Τέλειος Θεός και Τέλειος Άνθρωπος (Θεάνθρωπος) που εσαρκώθη, edίδαξε, εσταυρώθη επί Ποντίου Πιλάτου και ανεστήθη χαρίζοντας την Ανάσταση σε όλο το ανθρώπινο γένος.

Υφίσταται σαφώς διάκριση αλλά όχι διαίρεση Θείας Ακτίστου Ουσίας και Θείας Ακτίστου Ενέργειας, δημιουργικής, προνοητικής, Θεωτικής-Σωστικής.

Ο κόσμος-σύμπαν και ο άνθρωπος εκτίσθησαν εκ τού μηδενός και όχι εκ προϋπαρχούσης ουσίας.

Τέλος ούτε στη περιοχή του Ακτίστου, ούτε στην περιοχή του Κτιστού υφίστανται ανυπόστατες ουσίες (ανυπόστατος μεν φύσης τουτέστιν ουσία ούκ αν είδη ποτέ).

Οι Βασικές αυτές θεολογικές αρχές δεν είναι ανθρώπινη επινόηση αλλά ιστορικές αποκαλύψεις και ιστορική εμπειρία του ίδιου του Θεού δια του Υιού του Ιησού Χριστού και του Παρακλήτου Αγίου Πνεύματος στην εκκλησία τού Χριστού.

Βεβαίως αυτές οι βασικές αρχές και διατυπώσεις δεν εξαντλούν το περιεχόμενο της ορθόδοξου Θεολογίας, απλά λειτουργούν ως βασικοί οδοδείκτες για την ορθή πορεία στην ορθόδοξη γνωσιολογία. Χωρίς αυτές τις Αρχές δεν υφίσταται αλήθεια όσο μακριά στη μελέτη και άσκηση και αν φθάσει ο άνθρωπος. Ο πλούτος που αναμένει τον άνθρωπο που θα ακολουθήσει αυτή την οδό είναι ανεξάντλητος και άπειρος, κάθε φορά ο ίδιος δρόμος ακόμη και για τον ίδιο άνθρωπο είναι

καινούριος. Διότι ο Ζών Θεός είναι Ανεξάντλητος και κάθε φορά Νέος. “Παιδός η βασιλείη” θα πει ο αρχαίος διδάσκαλος Ηράκλειτος.

Για τον λόγο αυτό και ενώ η ορθόδοξη διδασκαλία μπορεί να διατυπωθεί σε πέντε, έξι προτάσεις όπως προηγουμένως, το περιεχόμενο της είναι πάντα νέο και πάντα ανεξάντλητο, έτσι που όσο μακριά και να φθάσει ο άνθρωπος πάντα να αισθάνεται πως ευρίσκεται στην αρχή και στο ξημέρωμα και ότι ο δρόμος είναι πάντα πλήρης εκπλήξεων «...από έκπληξη σε έκπληξη θα ανακράξη ο Απόστολος του Χριστού...είς το άπειρο». Και εδώ πρόκειται περί ενός Απείρου όχι πανθεϊστικού και μπραχμανικού νιρβάνα που σκιάζει τον άνθρωπο, τον απανθρωποποιεί και τον αποπροσωποποιεί, αλλά περί ενός Απείρου Προσωπικού που είναι πάντα φιλικό προς το ανθρώπινο πλάσμα. Ενός Απείρου που εμπεριέχεται στο Συγκεκριμένο Και Ιστορικό πρόσωπο του Χριστού και που διαρκώς έλκει, εμπνέει, ενδυναμώνει και ξεκουράζει.

Εδώ έχουμε μία κατάσταση που η βιωμένη θεολογική αλήθεια διαρκώς εμπλουτίζεται και διαρκώς εμπλουτίζει αλλά πάντα μένει επώνυμη και δεν αποπροσωποποιείται αλλά ποπροσωποποιεί. Για τον λόγο αυτό ο ορθόδοξος θεολόγος δεν βιάζεται ούτε βιάζει, δε μπερδεύεται ούτε μπερδεύει. Δεν κουράζεται και δεν κουράζει. Κουράζεται ο ίδιος και ξεκουράζει τους άλλους και τον εαυτό του. Δεν έχει σύγχυση ο ίδιος και δεν προκαλεί σύγχυση στους άλλους. Φωτίζεται και φωτίζει. Γνωρίζει διαρκώς και εξ' αρχής και έλκει όλους στην τελεία γνώση του Χριστού. Αφήνει τους μουσουλμάνους να είναι μουσουλμάνοι, τους ινδουιστές να είναι ινδουιστές, τους παπικούς να είναι παπικοί, τους προτεστάντες να είναι προτεστάντες και τον κάθε έναν να είναι ό,τι θέλει και δεν μπλέκεται στα πόδια τους.

Αφήνει τον κόσμο ελεύθερο και συγχρόνως μπορεί και δείχνει με ένα του λόγο, με μία του κίνηση, ένα του νεύμα, ή και με τη σιωπή του. Όλα αυτά που μένουν έξω από την ορθόδοξη εμπειρία όσο σπουδαία και αν φαντάζουν στα μάτια των ανθρώπων είναι όλα φτωχά, περιορισμένα, μουντά και λυπημένα. Όλα είναι φυλακή για τον άνθρωπο όταν αυτός μένει στο δικό του το λίγο και το περιορισμένο. Γιατί η ορθόδοξη θεολογία είναι για όλους αλλά χωρίς θεολογικές διπλωματίες και εξωτερικούς διαθηρσκευτικούς διαλόγους που δεν οδηγούν στην ειλικρίνεια και στη διαφάνεια. Η Ορθόδοξη Θεολογία είναι το απολύτως διαφανές και δεν χρειάζεται θρησκευτική διπλωματία, η οποία άλλη διπλωματία. Αυτά που θα ακούσετε στο αυτί θα τα διαλαλήσετε στις ταράτσες....

Βάσει αυτών των ορθόδοξων θεμελιακών θέσεων και αληθειών που θεμελιώθηκαν με τις Οικουμενικές Συνόδους και με το αίμα των μαρτύρων μπορούμε να κρίνουμε και να αξιολογούμε κάθε άλλη θεολογία και θεωρία ως ορθόδοξη ή ως αιρετική. Έτσι από τον Ινδουισμό μέχρι τον Παπισμό, ή τον νεώτερο τεκτονισμό και νεοεποχιστικό, είναι σαφές πως πρόκειται περί αιρέσεων που καταργούν την ορθόδοξη θεολογία και τη θεολογική αλήθεια με τον ένα ή τον άλλον τρόπο. Καταργούν τον Θεό και τον άνθρωπο ως πρόσωπα μοναδικά και ανεπανάληπτα, εικόνες των Ακτίστων Προσώπων και της Ακτίστου Τριάδας. Καταργούν την Ελευθερία του θεού και του Ανθρώπου. Καταργούν τη δημοκρατία και την ισότητα όλων των ανθρώπων. Καταργούν την ιστορία εισάγοντας πανθειστική μίξη θεού και κόσμου. Διαιρώντας και διώκοντας τον Θεό (βλέπε παπική και σχολαστική ουσιοκρατία που αρνείται τη διάκριση ουσίας και ενεργειών) από τον κόσμο, εισάγουν φωτισμένες και αλάθητες ανθρώπινες ελίτ, αλάθητων εκπροσώπων του Θεού, που καταργούν την αδελφосύνη, την ελευθερία, τη δημοκρατία και την ισότητα ολόκληρου του ανθρωπίνου γένους .

Σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο επιχειρείται η μίξη θρησκειών, πολιτισμών και λαών με σκοπό την κατάργηση της έννοιας της πόλης και όλων εκείνων των προϋποθέσεων της δημοκρατίας, της ισότητας, της ελευθερίας, της ενότητας και της αδελφосύνης που έχουν εισαγάγει στην ανθρώπινη ιστορία αρχικά ο Ελληνικός και ακολούθως ο Ορθόδοξος Χριστιανικός πολιτισμός. Διότι αφού καταργηθεί η έννοια της πόλης των ονομάτων, του προσώπου και του ανεπανάληπτου της ανθρώπινη υποστάσεως, αμέσως καταργείται κάθε αντίσταση απέναντι στη βαρβαρότητα και στη μαζοποίηση του ανθρώπου. Αίρονται οι αντιστάσεις απέναντι στον υποβιβασμό του ανθρωπίνου όντως σε μία απλή βιολογική μηχανή η οποία μπορεί να πολτοποιείται και να χρησιμοποιείται ως εκμεταλλεύσιμη μάζα από την οποιαδήποτε ελίτ οικειοποιείται την εξουσία, βλέπε Χιτλερισμό-Ναζισμό, οικονομικό φιλελευθερισμό, άθεο κομμουνισμό και σοσιαλισμό, φονταμενταλιστικό ισλαμισμό, πανθειστικό και νεοεποχιστικό ασιατισμό κτλ. Ορθόδοξοι θεολόγοι που αγνοούν αυτές τις αλήθειες είναι εξίσου ή και πιο πολύ επικίνδυνοι από τους πολιτικούς που υπηρετούν την απάνθρωπη και αντιανθρώπινη παγκοσμιοποίηση και Νέα Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων. Διότι οι θεολόγοι επιδρούν στην ψυχή και στο πνεύμα των ανθρώπων ενώ οι πολιτικοί και οι τραπεζίτες μόνο στο σώμα .

Επιπλέον οι ορθόδοξοι θεολόγοι που εισηγούνται τον πανθεϊστικό και οικουμενιστικό συγκριτισμό στρέφονται εναντίον της ανθρωπότητας και υπηρετούν την κατάργηση όλων των θρησκειών. Στρέφονται εναντίον όλων των πολιτισμών και πνευματικών παραδόσεων που αποτελούν προϋπόθεση για την ειρηνική, τη δημοκρατική και τη δημιουργική συνεργασία και συμβίωση όλων των λαών και όλων των ανθρώπων. Υπηρετούν εκείνες τις αντιανθρώπινες ελίτ που θέλουν να καταστρέψουν κάθε ανθρώπινη ιδιαιτερότητα και πολιτισμική ταυτότητα προκειμένου χωρίς αντίσταση να οδηγήσουν την ανθρωπότητα υπόδουλη και αλυσοδεμένη στην παγκόσμια και απάνθρωπη ηγεσία της μίας κυβέρνησης, του ενός άρχοντος, του ενός αντιανθρώπινου απρόσωπου και δαιμονιώδους θεού.

Κοντολογίς οι ορθόδοξοι θεολόγοι που εισηγούνται τώρα μεν την ισλαμοποίηση και μετά την πλήρη αποορθοδοξοποίηση της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ στρέφονται όχι μόνον εναντίον της ορθόδοξης παράδοσης και εκκλησίας αλλά εναντίον όλης της ανθρωπότητας. Κανείς πιστός άλλης πίστης και παράδοσης, μουσουλμάνος, ινδουιστής ή όποιος άλλος που σέβεται την πίστη του και την παράδοση του, δεν θα τους εμπιστευτεί να σπουδάσει στην δική τους, εάν το πετύχουν, πανθεϊστική, οικουμενιστική και συγκριτιστική θεολογική σχολή, την δική του πίστη και παράδοση. Τον προδότη κανείς δεν τον εμπιστεύεται και οι Γερμανοί Ναζί όταν έφευγαν από την Ελλάδα δολοφόνησαν μετά από ένα γεύμα όλους τους δοσίλογους της Αθήνας.

Συχνά ακούμε πώς οι θεολόγοι θα καταργηθούν ως εκπαιδευτικοί διότι θα καταργηθεί η διδασκαλία των θρησκευτικών και θα αντικατασταθούν από διαθρησκευτικά και διαπολιτισμικά και πολυπολιτισμικά μαθήματα. Άρα και οι θεολογικές σχολές πρέπει να μετατραπούν σε διαπολιτισμικές και πολυπολιτισμικές αντιστοίχως σχολές, ελείψει δε χρημάτων θα χρηματοδοτηθούν από αραβικές και άλλες χώρες που ενδιαφέρονται για τούς εδώ στην Ελλάδα διαβιούντας πολίτες των. Και επειδή κατά πώς φαίνεται οι ορθόδοξοι Έλληνες θα καταστούν μειονότητα δεν θα χρειάζεται πλέον να υφίσταται και ορθόδοξη θεολογική σχολή αλλά μία διαθρησκευτική σχολή. Για αυτό και οι νέοι θεολόγοι που αμείβονται για την κάποια θεσούλα των στο δημόσιο προχωρούν στην τολμηρή απόφαση των να καταργήσουν την ορθόδοξη θεολογική σχολή και βαθμηδόν να την καταστήσουν απλά θρησκιολογική σχολή προκειμένου να μην απολυθούν και να συνεχίσουν να εργάζονται δήθεν ως θεολόγοι -θρησκιολόγοι.

Και όλα αυτά αντί σύσσωμοι οι Έλληνες ,λαός και κλήρος ,να ξεσηκωθούν και να απαιτήσουν από τις ελληνικές προδοτικές κυβερνήσεις να πάρουν πίσω όλο αυτό το ξεπούλημα του Ελληνισμού και τής ορθόδοξης Εκκλησίας .Εμείς εδώ θα προτείναμε κάτι πολύ πιό έντιμο .Η ορθόδοξη Εκκλησία να αναλάβει να πληρώνει τους ορθόδοξους θεολόγους που θα εργάζονται στα ελληνικά σχολεία καθώς και να συντηρεί τις θεολογικές σχολές αν το ελληνικό κράτος δεν τις χρηματοδοτεί .Εάν η ορθόδοξη Εκκλησία τής Ελλάδος θέλει αληθινά να υπηρετήσει τον Ελληνικό λαό και την πίστη του στον Χριστό θα πρέπει να κάνει τολμηρά και καινοτομικά άλματα. Όλοι οι Έλληνες που αγαπούν την πατρίδα των και την πίστη των θα έρθουν αρωγοί στο πλευρό τής Ορθόδοξης Εκκλησίας και θα την στηρίξουν .Ακόμη δε η Ορθόδοξη Εκκλησία ας προχωρήσει στην ανάδειξη των θεολογικών σχολών των πανεπιστημίων τής Αθήνας και τής Θεσσαλονίκης σε διεθνή κέντρα ορθόδοξης θεολογίας ,προκειμένου να συρρέουν σε αυτές ορθόδοξοι σπουδαστές από όλο τον κόσμο ,Ρωσία, Ευρώπη, Αμερική, Αφρική, Ασία κλπ. Αντί δε να βλέπουμε ορθόδοξους Ιεράρχες ,κυρίως Έλληνες να συνωστίζονται σε πανθηρσκευτικούς και οικουμενιστικούς διαλόγους όπου λαμβάνουν χώρα περίεργες, επικλήσεις πνευμάτων, τους προτρέπουμε να μείνουν πιστοί στην ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση και να συνεργαστούν με όλες τις Ορθόδοξες Εκκλησίες προκειμένου οι ορθόδοξοι λαοί να στηρίξουν αλλήλους. Εάν αυτό συμβεί τότε οι ορθόδοξοι λαοί θα κερδίσουν τα μέγιστα και θα υποστηριχθούν και θα επιβιώσουν ως πραγματικά ορθόδοξοι και αδερφοί λαοί αντί να γείνονται ζητιάνοι της νέας νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων (ΝΠΤΠ) και να μπαίνουν σε περίεργες και γκρίζες διαθηρσκευτικές και πανθηρσκευτικές ζώνες, όπου σίγουρα το Πνεύμα του Θεού θλίβεται και απομακρύνεται ,αφήνοντας τους ανθρώπους να γευτούν τούς καρπούς των δικών των φτωχά ανθρώπινων έργων .

Για όλα αυτά και όσα άλλα θα εξηγήσουμε ακολούθως πώς δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται οι θεολογικές σχολές της Ορθόδοξης Εκκλησίας ,ή ορθόδοξη θεολογία και πολύ περισσότερο να χρησιμοποιείται ο ίδιος ο Χριστός και η Εκκλησία Του για την επιχειρούμενη στον 21ο αιώνα παγκόσμια ανθρωποκτονία και αδελφοκτονία.

Λόγος Αναλυτικός

Ο διωγμός των ανθρώπων από την ιστορία και από τη γή ,από μία απάνθρωπη και μισούσα τον άνθρωπο οικονομική παγκόσμια ελίτ, σήμερα είναι μία τραγική πραγματικότητα που αφήνει ανυποψίαστο τον

καθημερινό άνθρωπο . Όμως ,δεν είναι δυνατόν οι θεολόγοι και η Εκκλησία να συντονίζονται με την πλέον βάρβαρη, απάνθρωπη και δαιμονιώδη ελίτ που σύρει την ανθρωπότητα στην πλέον φρικτή σελίδα της ανθρώπινης ιστορίας. Δεν είναι δυνατόν οι ορθόδοξοι θεολόγοι να επαναλαμβάνουν το θανάσιμο σφάλμα και την πτώση του Ιούδα και του ιερατείου που φόνευσαν τον Χριστό προσπαθώντας να αποκλείσουν τον Ζώντα και Προσωπικό Θεό από τον κόσμο και τους ανθρώπους.

Διότι σήμερα στην Ελλάδα, η Νέα Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων αφού έκλεψε τον πλούτο και τη γη των Ελλήνων και αφού edίωξε και διώκει τους Έλληνες από την Ελλάδα τώρα μέσω των δικών της θέλει να διώξει και τον Χριστό τον ίδιο από την Ελλάδα. Μαζί με την ελληνική γλώσσα και ιστορία θέλει να καταργήσει και να αφαιρέσει από τους Έλληνες την Ορθόδοξη Θεολογία, την Ορθόδοξη πίστη, την ορθόδοξη Ζωή και την Ορθόδοξη Λατρεία. Θέλει κατ' ουσία να εκδιώξει από την Ελλάδα τον Χριστό γνωρίζοντας πως τότε θα έχει εκδιώξει και τους Έλληνες. Η νέα τάξη πραγμάτων μισεί τον άνθρωπο, μισεί τον κόσμο, μισεί τα παιδιά, μισεί τον άνδρα και τη γυναίκα, μισεί τις φυλές των ανθρώπων και τις χώρες τους, μισεί τη δημοκρατία και την ελευθερία, μισεί τους λαούς, τις γλώσσες, τις θρησκείες και τους πολιτισμούς τους. Εν τέλει μισεί τον Θεό Τον Ζώντα.

Η Νέα τάξη πραγμάτων είναι ανθρωποκτόνος, είναι κοσμοκτόνος, είναι Θεοκτόνος. Εν τέλει είναι ζωοκτόνος και αυτοκτόνος. Θέλει να απλώσει το σκοτάδι πάνω στη γη, θέλει να αφανίσει τον Ήλιο, θέλει να αφανίσει τη ζωή, τους ανθρώπους, τα παιδιά, τους γέρους, τους άνδρες, τις γυναίκες, τους Αφρικανούς, τους Σλάβους, τους Αμερικάνους, τους Τούρκους, τους μαύρους, τους λευκούς, τους Εβραίους, τους Άραβες, τους Ασιάτες, τους χριστιανούς, τους μουσουλμάνους και οπωσδήποτε τους Έλληνες. Η Νέα Τάξη Πραγμάτων κλέβει το χρυσό από τους Αφρικανούς, το πετρέλαιο από τους Άραβες, το φαγητό από τους φτωχούς και τα παιδιά, την ελευθερία από τους ευρωπαίους και τους Αμερικάνους. Η Νέα Τάξη Πραγμάτων κρύβει με το χέρι της το φως του ήλιου από τη γη. Αυτοκτονεί η ίδια και θέλει να αυτοκτονήσει όλη τη γη και όλους τους ανθρώπους. Η Νέα Παγκόσμια Τάξη Πραγμάτων είναι η αναβίωση στον 21ο αιώνα, αυτού που θα αναγνωρίσουμε ως : συλλογικός και παγκόσμιος χιτλερισμός και φασισμός ,στον οποίο όχι μόνο οι Έλληνες και η ελληνική κοινωνία, αλλά ολόκληρη η ανθρωπότητα πρέπει να πει και πάλι ΟΧΙ. Ε λοιπόν μέσα σε όλη αυτήν την παράνοια είναι αυτονόητο το Όχι. Η ορθόδοξη Θεολογία δεν είναι πολυτέλεια ούτε ιδιοκτησία των

θεολόγων ή όποιου άλλου. Η ορθόδοξη θεολογία είναι ανάγκη για να ζήσει ο άνθρωπος. Ναι η ορθόδοξη Θεολογία είναι ανάγκη για να ζήσει ο άνθρωπος, για να ζήσει ο κόσμος, για να ζήσουν όλα, ορατά και αόρατα.

Μέσα στην Ορθόδοξη Θεολογία και πουθενά αλλού μαθαίνεις το τέλειο μάθημα. Πως δηλαδή ότι έστω και για ένα απειροελάχιστο κλάσμα του δευτερολέπτου να έρθει στην ύπαρξη ένα πλάσμα, ένα όν, ακόμη και το πιο ελάχιστο και το πιο μηδαμινό να περάσει από το μηδέν, το τίποτα, το μη όν στο είναι, αν για απειροελάχιστο χρόνο και διάρκεια συμβεί κάτι να αρχίσει να υφίσταται και να ζει, εισερχόμενο στον χρόνο και στην ιστορία, ερχόμενο από το μη είναι στο είναι και στην ύπαρξη, τότε δεν δέχεσαι με τίποτε αυτό να χαθεί και να πέσει στο μη όν και στο μηδέν. Αν για μία έστω απειροελάχιστη στιγμή περάσεις από το μηδέν και την ανυπαρξία στο είναι και στο φως του Ήλιου, τότε δεν έχεις τρόπο να ευχαριστήσεις, να ξεπληρώσεις, να ανταποδώσεις τούτο το μέγιστο πράγμα. Δηλαδή για ένα κλάσμα απειροελάχιστο μηδαμινό να δεις το φως του ήλιου και να δεις το είναι και να έρθεις από το μηδέν και το τίποτα στο είναι τότε δε μπορείς, δε θέλεις, δεν επιτρέπεις, δεν ανέχεσαι να χαθεί τίποτε, να πέσει στο μη όν και στο μηδέν. Δεν αντέχεις να μην τα ψάξεις όλα τα χαμένα, όλα τα ανύπαρκτα, όλα τα εφήμερα και να τα δεις στο φως του ήλιου, να τα σφίξεις στην αγκαλιά σου και να βεβαιωθείς ότι ζουν, ότι υφίστανται, ότι λάμπουν από ζωή, από ομορφιά, από χαρά.

Ναι, δε δέχεσαι τότε τίποτε να είναι θλιμμένο, λυπημένο, ανύπαρκτο, πονεμένο. Ναι τότε θέλεις όλα να λάμπουν, να ζουν, να χαίρονται στο είναι και να νικούν το μηδέν και το μη όν. Και όπως λέει ο ποιητής αν πέρασες από το μηδέν και το μη όν και είδες για ελάχιστο χρόνο, για απειροελάχιστη στιγμή και διάρκεια το φως του είναι και του ήλιου, τότε δε μπορείς αλλιώς, αλλά είναι ανάγκη μέγιστη, ανάγκη αδυσώπητη, «...απλώνεις τα πικρά σου χέρια πίσω από τον καιρό...» για να τους βρεις όλους και για να τα βρεις όλα. Να βρεις, να συναντήσεις, να γευτείς όλα τα χαμένα, τα παρακατιανά, τα εφήμερα. Είναι τότε ανάγκη αδυσώπητη να μη δεχθείς τίποτε να απουσιάζει, να λείπει, να λυπάται, να φθείρεται να χάνεται.

Στο Βυζάντιο, στην Ορθόδοξη Ανατολή αναφέρουν οι ιστορικοί, πως ακόμη και οι απλές γυναίκες στις βρύσες ή οι καθημερινοί άνδρες στα καφενεία θεολογούσαν. Γιατί; Διότι ο άνθρωπος δε μπορεί να ζήσει χωρίς τον Θεό και χωρίς τον Λόγο περί του Θεού. Χωρίς τον Θεό όλος ο κόσμος είναι άδειος και κενός. Χωρίς τον Ζώντα Θεό όλος ο κόσμος και

όλη η ζωή είναι γιορτή χωρίς χαρά, είναι λέξη άδεια χωρίς νόημα, είναι σώμα χωρίς Ζωή, είναι πτώμα. Είναι γάμος χωρίς έρωτα, χωρίς Νύμφη και Νυμφίο. Χωρίς τον Ζώντα Θεό όλος ο κόσμος είναι σπίτι κενό και άδειο, είναι μάτια χωρίς βλέμμα, είναι χώρος ψυχρός παγωμένος, είναι ήλιος χωρίς λάμψη και ζεστασιά. Ω! χωρίς τον Ζώντα Θεό πόσο παγωμένος και θλιμμένος είναι ο κόσμος, πόσο παγωμένα και πόσο νεκρά είναι όλα, πόσο άδεια είναι όλα, τα πρόσωπα, τα βλέμματα, τα σώματα. Πόσο θλιμμένα είναι όλα τα πράγματα, τα πρόσωπα, τα ζώα, τα φυτά, οι πέτρες, τα αστέρια. Ναι χωρίς τον Ζώντα και Αληθινό Θεό ο κόσμος όλος είναι νεκρός, θλιμμένος, ορφανός αδερφός. Ω! τι θλίψη Θεέ μου «...ώτα έχουν και ούκ ακούωσι, οφθαλμούς έχουν και ού βλέπουσι...» έχουν μάτια και δεν βλέπουν, έχουν αυτιά και δεν ακούνε, έχουν γλώσσα δίχως φωνή, στόμα και τροφή δίχως γεύση.

Αν ο άνθρωπος δεν πάσχει για τον Θεό τότε είναι νεκρός. «Άφετε τους νεκρούς θάψαι τούς περί αυτών νεκρούς» θα απαντήσει ο Χριστός στους μαθητές του που ζητούσαν να γυρίσουν πίσω στα καθημερινά ανθρώπινα έργα και στις καθημερινές ανθρώπινες εργασίες τους. Και πώς αλήθεια, πώς μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος μέσα στη φυλακή του τρισδιάστατου εαυτού του και του τρισδιάστατου χώρου χωρίς να βιώνει ασφυκτικό και θανατηφόρο μαρτύριο. Πώς αλήθεια Χριστέ μου μπορεί ο άνθρωπος να ζήσει μόνος του ή με όλο τον κόσμο χωρίς να σε νοσταλγήσει, χωρίς να σε ποθήσει, χωρίς να σε αγγίξει, χωρίς να σε γευτεί «...χωρίς τη δική Σου βεβαιότητα χωρίς τη δική Σου ελευθερία, χωρίς τη δική Σου ομορφιά, χωρίς το δικό Σου κάλλος, χωρίς τη δική Σου Καλοσύνη. Είναι ψέμα κάθε ζωή χωρίς την αιτία και την Πηγή της Ζωής. Είναι ψέμα κάθε έρωτας χωρίς την Πηγή όλων των Ερώτων για το καλό, το ωραίο, το αληθινό και το αλησμόνητο.

Όχι! είναι ψέμα Χριστέ μου κάθε γνώση χωρίς τη δική Σου Τελεία Γνώση. Είναι ψέμα κάθε αγάπη και κάθε έρωτας χωρίς τη δική Σου Τελεία Αγάπη και Τέλειο Έρωτα. Είναι ψέμα κάθε επιστήμη και αλήθεια χωρίς Εσένα και τη δική Σου Τελεία Αλήθεια. Χωρίς το δικό Σου πρόσωπο χωρίς τη δική Σου παρουσία, είναι ψέμα κάθε γνώση, κάθε βεβαιότητα. Χωρίς τη δική Σου Τελεία Γνώση, βεβαιότητα, χωρίς τη δική Σου Τελεία Καλοσύνη, χωρίς τη δική Σου Παρουσία που σηκώνει κάθε πεσμένο, που γλυκαίνει κάθε πικραμένο, που ενθαρρύνει κάθε φοβισμένο. Είναι ψέμα και άδεια κάθε αίσθηση χωρίς τη δική Σου τελεία

Αίσθηση και Γεύση «...γεύσασθε και Είδετε ότι Χριστός ο Κύριοςγλυκός ο Κύριοςαν δε φάτε το Σώμα Μου και δεν πείτε το αίμα μου ...δεν έχετε Ζωή.....».

Η ορθόδοξη θεολογία είναι απόσταγμα και απαύγασμα της ορθόδοξης λατρείας και της ορθόδοξης Θείας Λειτουργίας. Είναι απαύγασμα της ορθόδοξης εμπειρίας του Θεού εν μέσω των ανθρώπων, του Θεού εν μέσω της Εκκλησίας Του. Η ορθόδοξη θεολογία είναι ταυτόσημη με την όραση του Θεού εν μέσω των ανθρώπων, με τη μετοχή των ανθρώπων στη Ζωή του Θεού ως Κοινωνία Ζώντων προσώπων, Θείων, Ακτίστων και Κτιστών. Ο Ζων Θεός δημιουργεί από το μη όν από το τίποτε και απόλύτως ελεύθερα τα πλάσματα Του, τα κτιστά όντα Του. Διότι θέλει να τους χαρίσει την Τελεία και Άκτιστη και ελεύθερη δική Του Ζωή. Θέλει να τους προσφέρει τη δική Του Άκτιστη Δόξα, το Δικό Του Άκτιστο και Ζωγόνο Φώς, τον Δικό Του Υπερέλειο, απολύτως και απείρως ανιδιοτελή δικό του Έρωτα ακόμη και προς τους εχθρούς. «Από αυτό θα γνωρίζουν οι άνθρωποι πως είστε δικοί μου μαθητές ...εάν έχετε Αγάπη προς τους εχθρούς Υμών....Ναι πρώτα προς τους εχθρούς μας διότι το άλλο να αγαπάς αυτούς που σε αγαπούν είναι εύκολο και φτωχά ανθρώπινοθα μας βεβαιώσει ο Κύριος του Ουρανού και της Γης, ο Βασιλεύς των βασιλευόντων, ο Άπειρος και Τέλειος και υπέρ Τέλειος Ιησούς. Ο Άκτιστος Θεός Λόγος και Δημιουργός των Πάντων.

Εδώ στην περιοχή της Ορθόδοξης και Ακτίστου Θεολογίας, της Ακτίστου Θείας Λειτουργίας, όπως έλεγε ο απείρου ομορφιάς Άγιος Γέρων Πορφύριος, ο άνθρωπος βεβαιώνεται για τον Ζώντα Θεό, βεβαιώνεται για τον Ενανθρωπίσαντα Χριστό και Υιό του ανθρώπου, αφού η τρισδιάστατη ανθρώπινη λογική, το τρισδιάστατο ανθρώπινο σώμα και το ανθρώπινο πνεύμα, όλα αυτά διευρύνονται, μεγενθύνονται, απειρίζονται, θεοποιούνται για να καταστούν ικανά να συναντήσουν τον Άκτιστο Θεό, την Άκτιστη Τριάδα των Θείων Προσώπων δια του Υιού και Σαρκωμένου Λόγου.

Η Ορθόδοξη Θεολογία είναι θεολογία μαρτυρούσα τα έργα του Θεού, είναι Θεολογία μαρτυρούσα τα περί των Ακτίστων Ενεργειών του Θεού. Είναι Θεολογία μαρτυρούσα τα περί των Ακτίστων Θείων Προσώπων ως του Ενός και Ζώντος Τριαδικού Θεού. Μέσα στην Ορθόδοξη Θεία Λατρεία, μέσα στην Ορθόδοξη Θεία Λειτουργία, μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία το Ζων Σώμα του Σαρκωμένου Λόγου και Υιού του Θεού, ο άνθρωπος καθίσταται αληθινά άνθρωπος και θεάνθρωπος κατά χάρη ενώ του δίδεται το Χάρισμα να γίνει αληθινός άνθρωπος και αληθινός

κτιστός μεν αλλά κατά χάρη Θεός. Διότι εάν αυτό δεν είναι ακριβώς έτσι, αν αυτό δεν είναι αληθές, αν αυτό δε συμβαίνει οντολογικά, υπαρξιακά, ιστορικά, τότε τίποτε άλλο δε μπορεί να συμβεί αληθινά.

Στην ορθόδοξη θεολογία κυριαρχεί η γνωσιολογία της ελευθερίας και της προσωπικής μαρτυρίας. Η γνώση και η βεβαιότητα περί της Ζωής του Θεού και της αληθινής ζωής του κόσμου δεν έρχεται έξωθεν και αντικειμενικά παρατηρούμενη, δεν έρχεται η Βασιλεία του Χριστού μετά παρατηρήσεως. Αλλά πηγάζει με τρόπο θαυμαστό και υπέροχο με τρόπο απολύτως αναμφισβήτητο μέσα στην ανθρώπινη καρδιά και από εκεί πλημμυρίζει το σώμα και το Πνεύμα του Ανθρώπου και μετά πλημμυρίζει τον εξωτερικό κόσμο. Εγώ θα σου δώσω το ύδωρ το Ζων βεβαίωσε ο αγαπημένος Κύριος Ιησούς τη γυναίκα στο φρέαρ του Ιακώβ και οποίος πιστέψει σε Αυτόν «...ποταμοί Ύδατος Ζώντος θα ρέουν εκ της κοιλίας αυτού και κάθε φίλου και μάρτυρος του Χριστού». Και το κτιστό ανθρώπινο πλάσμα καθίσταται Θεοφόρο, Χριστοφόρο, Αγιοφόρο, πνευματοφόρο, λάμπον από το φως της τελείας και ανιδιοτελούς αγάπης και έρωτος προς κάθε πλάσμα και προς κάθε όν, παρόν ή απόν, καλό ή κακό, γνωστό ή άγνωστο.

Έτσι οι φίλοι του Χριστού του Σαρκωμένου Λόγου και του ιστορικού Ιησού εκ Μαρίας της Παρθένου, γίνονται ζωντανοί και αδιάψευστοι μάρτυρες του ίδιου του Χριστού. Αυτοί οι φίλοι του Χριστού σε βεβαιώνουν σε παίρνουν από το σκοτάδι και σε βγάζουν στο Φως. Είσαι πεσμένος, διαλυμένος, φοβισμένος, θλιβόμενος, κρυωμένος και παγωμένος, διωγμένος από τον κόσμο, νεκρός και αυτοί οι Υπέροχοι φίλοι του Χριστού σε σηκώνουν στα χέρια τους, σε ζεσταίνουν στην καρδιά και στην ψυχή και στο σώμα, σε αναστηλώνουν σε γεμίζουν από χαρά και από δώρα του Πνεύματος σε ανασταίνουν σου μαθαίνουν τί είναι αληθινή ανιδιοτέλεια και τί είναι η τελεία αγάπη, η τέλεια χαρά, η τελεία Γνώση . Τί είναι η Αληθινή Ζωή.

Οι φίλοι και μάρτυρες του Χριστού είναι κατά χάρη Χριστοί. Όταν τους βλέπεις και όταν τους συναντάς σου φανερώνουν επάνω τους την Εικόνα του Χριστού. Είναι οι ίδιοι ζωντανές εικόνες του Χριστού. Λάμπουν από τη Βασιλική Ταπεινότητα του ίδιου του βασιλέως Χριστού. Κοντά τους σβήνουν οι λογισμοί, οι πειρασμοί, οι αβεβαιότητες, όλα φωτίζονται και αποκαλύπτονται ως τόπος Ιερός, τόπος Άγιος, τόπος Θεοφάνειας. Τότε κοντά στους αληθινούς φίλους του Χριστού ελευθερώνεσαι από τον τρισδιάστατο και περιορισμένο εαυτό σου και δί' αυτών βλέπεις τον Χριστό. Δί' αυτών κατανοείς πως η τρισδιάστατη και

ανθρώπινα περιορισμένη λογική σου ότι μπορεί να μεταποιηθεί σε άπειρη και απεριόριστη λογική που δε ζητά αποδείξεις αλλά δίδει αποδείξεις. Που δε ζητά βεβαιότητα αλλά δίδει βεβαιότητα, που δε ζητά γνώση αλλά δίδει γνώση, που δε ζητά αγάπη αλλά δίδει αγάπη, που δε ζητά εξουσία αλλά παρέχει εξουσία ελευθεροποιό. Που σπάζει κάθε φυλακή και κάθε περιορισμό για να φωτιστούν όλα, να μαζευτούν, να συναντηθούν και να σωθούν όλα. Να μη χαθεί τίποτε.

Εάν έτσι έχουν τα πράγματα και σαφώς έχουν έτσι, το μαρτυρούν αυτό οι ποταμοί αιμάτων που έχουν χυθεί από τους χριστιανούς όλων των εποχών και όλων των ηπείρων που μιμήθηκαν τον πρώτο μάρτυρα Χριστό που έχυσε το Θεανθρώπινο και Πανάγιο Αίμα του πάνω στον Σταυρό. Έ, τότε πώς είναι δυνατόν δίπλα στην ορθόδοξη Θεολογία να βάλουμε ισοτίμως αιρετικές, θεοκτόνες και ανθρωποκτόνες θεολογίες? Εάν για χριστιανικές θεολογίες του δυτικού χριστιανισμού γράφονται και λέγονται τα κατωτέρω τότε τι θα έπρεπε να γράφεται και να λέγεται για την ισλαμική η οποία είναι ξένη του Χριστού θεολογία;

«Η απόρριψις τής θείας ενεργείας φανερεί την ουσιαστικήν αδυναμίαν των αντιπαλαμιτών, όπως παραδεχθώσι τάς εν τη Τριάδι διακρίσεις γενικώς .Η σύγχυσις τής φύσεως και των φυσικών οδηγεί μοιραίως κατα τον Άγιον Μάρκον, εις σύγχυσιν των υποστάσεων προς αλλήλας και προς την φύσιν. Η ταύτισις τής Θεότητος προς την Ουσίαν σημαίνει κατα βάθος την μη παραδοχήν του Τριαδικού τής Θεότητος.

Και επειδή άπασαι αι συνέπειαι τής μη διακρίσεως συντείνουσιν ακριβώς εις την αθέτησιν του Τριαδικού Δόγματος ,αποτελεί για τον Άγιο Μάρκο Τον Ευγενικό Παναίρεσιν....αμάλαμα και πανσπερμίαν πασών των αιρέσεων. Πέραν τούτου διορά εν αυτή και λανθάνουσιν αθεΐαν : Η μη ομολογία των Θείων ενεργειών μαρτυρεί περί τής μή βιώσεως αυτών, περί τής θεωρητικής δηλαδή πίστεως εις τίνα αφηρημένον “θεόν” ακτινώνητον και τούτ’ αυτό ανύπαρκτον. Οι μη διακρίνοντες την Θείαν Ουσίαν και ενέργειαν αποπροσωποποιούσιν ουσιαστικώς τον Θεόν και εκτοπίζουν Αυτόν εκ του κόσμου ημών. Δια τούτου όμως απορρίπτουσι και τον κόσμο (διότι η αμέτοχος Θεού κτίσις δεν είναι κόσμος ,αλλά ακοσμία και πτώμα) και το Πρόσωπον του Χριστού ,Όπερ συνιστά την κατ’εξοχήν Ένωσιν του Θεού και του κόσμου και εν Ω φανερούνται εν υψίστω μέτρω αι προσωπικαί ενέργειαι τής Αγίας Τριάδος. Ορθώς ησθάνθη ο Άγιος Μάρκος την μή διάκριση τής θείας ουσίας και ενεργείας ως Χριστολογικήν Αίρεσιν και ως άρνησιν του Χριστού». (Ειρηναίου Μπούλοβιτς ,το Μυστήριο τής εν τη αγία Τριάδι διακρίσεως ουσίας και

ενεργείας κατα τον Άγιο Μάρκο Εφέσου τον Ευγενικό ,Πατριαρχικόν Ίδρυμα πατερικών μελετών ,σελ. 474).

Εδώ ο επίσκοπος Ειρηναίος Μπούλοβιτς επιβεβαιώνει παλαιότερη ένσταση του Αγίου Ιουστίνου Πόποβιτς για τον οικουμενισμό όπου διατείνεται πως ο Πάπας αποτελεί την τρίτη ανθρώπινη πτώση από τον Θεό μετά τον Εωσφόρο και τον Ιούδα και πως συγκεντρώνει στο πρόσωπο του όλες τις αιρέσεις μαζί, όπως δείχνει και η θεολογική ανάλυση του επ. Ειρηναίου Μπούλοβιτς. Δηλαδή στην παπική θεολογία έχουμε συνάντηση και ξανά ενεργοποίηση όλων των μεγάλων αιρετικών που δημιούργησαν και δίδαξαν ανά τους αιώνες τριαδολογικές, χριστολογικές και εκκλησιολογικές αιρέσεις όπως: Γνωστικισμός, Αρειανισμός, Απολιναρισμός, Νεστοριανισμός, Πελαγιανισμός, Δοκητισμός, Μονοφυσιτισμός, Μονοθελητισμός, Εικονομαχισμός, Θεοσοφισμός, Μασονισμός, Νεοεποχιτισμός κτλ.

Κορυφαία βέβαια και πανπεριεκτική αίρεση του παπισμού αποτελεί ο αιωσφορικός αλαθητισμός και το αλάθητο ενός ανθρώπου, ο οποίος απαιτεί να καταστεί κατ' ουσία υπεράνω και του Θεού του Ιδίου. Έτσι εξηγούνται και μερικές έντιμες φωνές δυτικών θεολόγων, μοναχών και άλλων πως ουσιαστικά η δυτική Εκκλησία και η δυτική Χριστιανοσύνη, είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα δεν πιστεύει στον Χριστό, αλλά στον Πάπα όπως τόσο εύγλωττα περιγράφει στον Ιεροεξεταστή του ο Ντοστογιέφσκυ. Όμως η αιρετική Παπική και αργότερα προτεσταντική θεολογία της δυτικής χριστιανοσύνης πηγάζει από τα θεμέλια της σχολαστικής θεολογίας. Ο καθ. Π. Ιωάννης Ρωμανίδης γράφει χαρακτηριστικά:

«Ο Θωμάς Ακινάτος και οι ακολουθούν τέως αυτόν και τον Αυγουστίνο θεολόγοι και φιλόσοφοι συγγέοντες και ταυτίζοντες τας Ενεργείας και Ιδιότητας του Θεού μετά τής Ουσίας Αυτού ισχυρίζονται ότι ο Θεός είναι κατ'ουσίαν και υπέρ χρόνον δημιουργόςσυλλαμβάνει δε την ιδέαν. Περί κόσμου κατ'ανάγκην και κατ' ουσίανεπειδή δε είς το σύστημα του Ακινάτου η Θεία Ενέργεια, Βούλησις, Ύπαρξις κτλ, ταυτίζονται μετά τής Θείας Φύσεως, είναι επόμενον να ταυτίζονται και μετά τής Θείας Ουσίας και Φύσεως τα αρχέτυπα των κτισμάτων –δημιουργημάτων. Μάλιστα τα κεφάλαια του Θωμά περί Δημιουργίας επιγράφονται <εκπόρευσις των κτισμάτων> και <απόρροια των κτισμάτων >.....οι σχολαστικοί,προκειμένου να αποφύγουν τον πανθεισμόν αφού ταυτίζουν θεία ουσία και Ενέργεια ,εισάγουν την κτιστή χάρη ,την κτιστή ενέργεια ,τον κτιστό νόμο κατ' αναλογία με την Άκτιστη ουσία ενέργεια

και Άκτιστο νομό -ανάγκηακολουθώντας δε ο Θωμάς αρχαιότερους αιρετικούς ενόμιζεν ότι εκ των κτιστών ενεργειών του Θεού δυνάμεθα να γνωρίσουμε κάτιεκ τής Ουσίας του Θεούενώ πάλι Ο Ακινάτος ισχυρίζεται ότι η θεία ουσία είναι το πρώτον αρχέτυπον όλων των κτισμάτων». (Ι. Ρωμανίδου το Προπατορικόν Αμάρτημα εκδ. Πουρνάρα, σελίς42-45)

Οι σχολαστικοί θεολόγοι και φιλόσοφοι ούτε τους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους κατανοούν ούτε τους Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας. Για αυτόν το λόγο αυτοί θεωρούσαν ότι είχαν κάνει μεγάλη πρόοδο σε σχέση με τους Πατέρες της Εκκλησίας εξ' ου και ο όρος "Μεταπατερική" Θεολογία που προσφάτως έχει εισαχθεί και στην ελληνική θεολογία μοντέρνων ορθόδοξων θεολόγων. Δηλαδή αυτό που ούτε οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι υποστήριζαν, προφανώς ούτε οι Έλληνες πατέρες της εκκλησίας οι οποίοι σαφώς διόρθωσαν και μεταμόρφωσαν την αρχαία ελληνική φιλοσοφία σε χριστιανική και ορθόδοξη φιλοσοφία. Αυτό οι σχολαστικοί θεολόγοι της δύσεως το ανακύρηξαν ως χριστιανική θεολογία και φιλοσοφία, ότι δηλαδή ο κόσμος είναι χωριστός του Θεού και κατ' ουσία άθεος προκειμένου να αποφύγουν τον προφανή πανθεϊσμό τους ταυτίζοντας και μη διακρίνοντας στον Άκτιστο Θεό την Ουσία και την Ενέργεια.

Αυτό ορισμένοι σύγχρονοι Έλληνες ορθόδοξοι θεολόγοι το εισάγουν ξανά στην ορθόδοξη ανατολή ως καινοτομία και πρόοδο και το ονομάζουν "Μεταπατερική Θεολογία".

Βασικός πυρήνας κάθε αίρεσης είναι το ασυνείδητο ή συνειδητό πάθος της εξουσίας επί του κόσμου, επί των ανθρώπων, επί του Θεού. Το αλάθητο του Πάπα και όλη η αιρετική κατ' ουσία διδασκαλία των σχολαστικών θεολόγων, όπως δείχνουν τα προηγούμενα κείμενα αλλά και το αλάθητο του Μωάμεθ και η αιρετική διδασκαλία του Ισλάμ αμφότερα, απορρέουν από το βασικό δένδρο των τριαδολογικών χριστολογικών και εκκλησιολογικών αιρέσεων που αρχίζουν αμέσως με τη δημόσια εμφάνιση και διδασκαλία του Χριστού.

Αυτό συμβαίνει διότι ο Χριστός με όσα δίδασκε και έκανε κατ' ουσία μηδένιζε και αχρήστευε τις ανθρώπινες εξουσίες, όπως ακριβώς όταν ανατέλλει ο Ήλιος τότε αχρηστεύονται και ακυρώνονται τα ανθρώπινα τεχνητά φώτα αλλά και ακόμη χειρότερα. Διότι ένα κεράκι η μία λάμπα μικρή δεν υπερηφανεύονται μπροστά στον Ήλιο ότι αυτά είναι πηγή του Φωτός. Ενώ οι ανθρώπινες και όχι μόνο εξουσίες όταν είδαν πως μηδενίζεται το κράτος τους μπροστά σε αυτό το Θείο και Θεϊκό

πρόσωπο που ανέσταινε νεκρούς, θεράπευε κάθε «νόσο και κάθε μαλακία τω λαώ αυτού και έκανε τα πλήθη να το επευφημούν Ωσανά Ευλογημένος ο ερχόμενος εν Ονόματι Κυρίου» τότε το μίσησαν και το φόνευσαν.

Ακόμη και οι μαθητές του Χριστού δεν καταλάβαιναν εξ' αρχής πως ο Χριστός δεν ήρθε να εξουσιάζει τη γη αλλά να τη σώσει από την εξουσία του μίσους, της αλογίας και του θανάτου. Σιγά σιγά όμως κατάλαβαν ιδίως μετά την Ανάσταση του Χριστού, την Ανάληψη και την Πεντηκοστή. Και έτσι τον μιμήθηκαν πλήρως εισάγοντας οι ίδιοι στον κόσμο με τη δική τους ομοίωση και θυσία την εξουσία που τους έδωσε ο Χριστός, δηλαδή να μη θέλει ο άνθρωπος να εξουσιάζει αλλά να σώζει τον κόσμο. Έτσι ξεκινά η μαρτυρία και το μαρτύριο της Εκκλησίας του Χριστού στον κόσμο, προκειμένου να οδηγήσει τον κόσμο έξω από την κατάρα της εξουσίας, έξω από την κατάρα του μίσους και του μισού, αυτού δηλαδή που είναι η ουσία κάθε ανθρώπινης αιρέσεως.

Αυτό το άλογο τέρας και πάθος της εξουσίας μπορεί να γεννηθεί και από δεξιά και από αριστερά και ως άρνηση του Χριστού και θανάτωση του Θεού, ως διωγμός δηλαδή του Χριστού από τον κόσμο «...εί εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσιν...» αλλά και από δεξιά ως δήθεν υπεράσπιση και υπηρέτηση του Χριστού που όμως στο βάθος δεν αγαπά και δε θέλει τον Χριστό αλλά την εξουσία επί των ανθρώπων με πρόσχημα τον Χριστό και τον Θεό Πατέρα, του Ευλογημένου Ιησού.

Αυτό καταγγέλει ο Ντοστογιέφσκυ στον Ιεροεξεταστή του όπως και ο δικός μας Παπαδιαμάντης σε σειρά κειμένων του, Οι έμποροι των εθνών και αλλού. Δηλαδή πως ο χριστιανός στο όνομα του Χριστού σταυρώνει και εξουσιάζει τον άνθρωπο δήθεν για το καλό του για να τον σώσει, ενώ κατά βάθος επαναλαμβάνει και μιμείται το έργο των σταυρωτών και διωκτών του Χριστού που τον μίσησαν και τον σταύρωσαν στο όνομα του Μωυσή, του Αβραάμ και όλης της αρχαίας παρουσίας του Θεού στην ιστορία, ενώ αδυνατούν ή δε θέλουν να αφουγκραστούν τα λόγια του Χριστού «...ο Αβραάμ είδε την δική μου ημέρα και εχάρη ...και πριν Αβραάμ γενέσθαι εγώ ειμί».

Το αδιάψευστο κριτήριο αυτών που γνώρισαν τον Χριστό ή ορθότερα αυτών που γνωρίστηκαν από τον Χριστό είναι τούτο, η αποποίηση κάθε ανάγκης και κάθε επιθυμίας για εξουσία επί των ανθρώπων και επί του κόσμου. Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι προσέρχονται στην Αγία Εκκλησία του Χριστού και καταλαμβάνουν θέσεις σε αυτήν από μία υποσυνείδητη και υπόγεια ψυχολογική ανάγκη και κόμπλεξ του «εξουσιάζειν».

Επιφανής θεολόγος, άγιος, ασκητής και νυν επίσκοπος έλεγε χαρακτηριστικά ότι ο μοναχός ή ο ιερωμένος που δε ζει τον Θείο Έρωτα στο Πρόσωπο του Χριστού, είναι η πλέον τραγική περίπτωση ανθρώπου, διότι τότε αναζητά αυτοβεβαίωση όχι από την ένωση του με τον Χριστό αλλά από την εξουσία του επί των ανθρώπων.

Η Θεοφάνεια, η Χριστοφάνεια και η πληρότητα της χάριτος του Αγίου Πνεύματος εκδηλώνεται στον άνθρωπο που αγωνίζεται να αποποιηθεί κάθε μορφή εξουσίας επί των άλλων ανθρώπων ή ακόμη και επί του εαυτού του κατά ορισμένο και παθολογικά ασκητικό τρόπο. Η αδιάψευστη βεβαιότητα της Θεοπαρουσίας ως Χριστοπαρουσίας και ως παρουσίας του Παρακλήτου Πνεύματος, δηλαδή η αδιάψευστος βεβαιότητα της αγίας τριαδικής παρουσίας που δίδεται μέσα στο μυστήριο της Εκκλησίας και της θείας λειτουργίας μαρτυρείται ακριβώς από αυτήν τη δύναμη και την εξουσία που δίδεται στο ανθρώπινο πλάσμα να αποποιείται κάθε ανάγκη εξουσίας επί του κόσμου και επί των ανθρώπων .

Από νέος άνθρωπος μολονότι πλήρης παθών και αμαρτιών είχα τη μέγιστη τιμή να γνωρίσω ζώντες ή κεκοιμημένους πλέον αγίους ασκητές, αγίους ιερείς, αγίους Επισκόπους του Χριστού και της Εκκλησίας Του. Σε όλους αυτούς έλαμπε και λάμπει αυτή η απεριγραπτη ομορφιά και το απεριγραπτο κάλλος του Χριστού ως επιείκεια, ως άρνηση κάθε εξουσίας, ως άπειρη τρυφερότητα και άπειρη ανιδιοτέλεια έρωτος πρωτόγνωρου προς τα πλάσματα του Θεού Λόγου και του Πατέρα Του και του Αγίου Πνεύματος της Ακτίστου Τριάδος. Και κοντά σε αυτούς τους «θείους» άνδρες και «θείες» γυναίκες κατανοεί κανείς το λόγο του απόστολου Πέτρου προς τον Χριστό «...που να πάμε Κύριε ...εσύ έχεις Λόγους ζωής Αιωνίου...», όταν ο Χριστός τους ρώτησε «...μη και υμείς θέλετε απελθείν...», διότι σε πολλούς φάνηκε βαρύς ο λόγος Του «... πως όποιος δε φάει το σώμα μου και δεν πιεί το αίμα μου δεν έχει Ζωήν Αιώνιο...».

Ο πρώην επίσκοπος Ερζεγοβίνης Αθανάσιος Γέφτιτς στο βιβλίο του Από την Ελευθερία στην Αγάπη που κυκλοφορεί στα ελληνικά, κάνει μία βαθειά σύνδεση του εξουσιαστικού πνεύματος με την παλαιά ή τη νέα σοφία των ανθρώπων που και στην καλύτερη περίπτωση δε μπορεί να λυτρώσει και να ελευθερώσει τον άνθρωπο από αυτό το θανατηφόρο πάθος του, να εξουσιάζει τον κόσμο ή τους ανθρώπους, αλλά ακόμη και τον Θεό. «...αυτός είναι πάντοτε ο πειρασμός και ημών των χριστιανών εν πολλοίς να νομίζουμε δηλαδή ότι η αλήθεια αναγκάζει, ότι γίνεται αντικειμενική γνώση και σε αφοπλίζει και δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς.

Αλλά η Αλήθεια δεν αναγκάζει. Αυτή καλεί εις μετοχήν, καλεί εις συνάντησιν και εις ελευθερίαν αγάπης. Γι' αυτό θα δείτε την διαφορά του Μάρξ και του Ντοστογιέφσκυ ως ανθρώπων, πόσο δηλαδή ο Μάρξ είναι επιθετικός, σαρκαστικός, ο Μάρξ θέλει τον άνθρωπο να μάχεται, αυτός ο ηρωισμός και η δραστηριότητα του Μάρξ έχει πολλά εβραϊκά και χριστιανικά στοιχεία αλλά του λείπει η άλλη διάσταση». (εκδ. Δόμος).

Η ορθόδοξη θεολογία προέκυψε από τη συνάντηση του υγιούς ελληνισμού και του υγιούς εβραϊσμού-ιουδαϊσμού. Κάθε αιρετική θεολογία από τους γνωστικούς και μανιχαϊστές μέχρι τον Μωάμεθ και μέχρι τον Πάπα προέκυψε από τη συνάντηση του απρόσωπου μισάνθρωπου και τερατώδους θεού του ασιατισμού, με κάθε μορφή παθολογικής ανάγκης του εξουσιάζειν, είτε στους Εβραίους είτε στους Έλληνες εθνικούς και Ρωμαίους ή ελληνίζοντες, είτε στους γερμανούς ιδεοκράτες και υλιστές άθεους (και η αθεΐα είναι μορφή αιρέσεως και μορφή εξουσίας), είτε στους νεώτερους πανθειστές, φυσιολάτρες, αρχαιολάτρες, θεοσοφιστές, νεοταξίτες και όποιους άλλους κρύβουν κάτω από την αίρεση τους το πάθος του «εξουσιάζειν».

Η σύγχρονη ψυχαναλυτική θεωρία είναι σε θέση να κατανοεί πως πίσω από ιδεολογίες, θρησκείες και θρησκευτικές εκδηλώσεις, αλλά και πίσω από όποιες άλλες ψυχοπαθολογικές λειτουργίες, καταθλίψεις, νευρώσεις, επιθετικότητες και όποιες άλλες νοσηρές συμπεριφορές ευρίσκεται σε ακμή το κρυμμένο και άλογο πάθος και η άλογη ανάγκη του να εξουσιάζει ο άνθρωπος, το σώμα ή τις ψυχές των άλλων ανθρώπων ή του ιδίου του εαυτού του. Όμως η ψυχαναλυτική εμπειρία και θεωρία δε μπορεί να διεισδύσει στα έγκατα και απύθμενα βάθη της ανθρώπινης υπάρξεως και να δει αυτό που η ορθόδοξη ασκητική γνωσιολογία και ψυχοθεραπεία ορά και γι' αυτό δε μπορεί να θεραπεύσει κατ' ουσία. Δε μπορεί δηλαδή να δει τη συνειδητή ή μη θελημένη συνουσία του ανθρώπινου απειροδιάστατου πνεύματος, νοός και ψυχής με τον άρχοντα του σκότους.

«...Ο όσιος Μακάριος ο Αιγύπτιος κυριολεκτικά βασανίζεται από το δραματικό μυστήριο του ανθρώπινου προσώπου κατεβαίνοντας στο βάθος του ανθρώπου διεισδύει μεσ' από τα στρώματα που στιβάχθηκαν πάνω στον αινιγματικό πυρήνα του κατα το πέρασμα της ιστορίας για να βγει πέρα από αυτά, εκεί ανακαλύπτει ότι η δυνατότητα και η ολοκλήρωση και η πραγματικότητα του προσώπου του ανθρώπου και της γνώσεως του δόθηκαν στην θεοείδεια και χριστοείδεια του θεοπλά-

στου Αδάμ. Το βασιλικό μέρος της ψυχής, ο νους με τον οποίο καθοράται η θεότητα είναι ο κύριος στόχος της δραστηριότητας του Σατανά. Με την παράβαση του Αδάμ ο Σατανάς πετυχαίνει το στόχο του πληγώνει και σκοτίζει τον ηγεμόνα νου τον ορώντα τον Θεό...». (Ιουστίνου Πόποβιτς, οδός Θεογνωσίας, εκδ. Γρηγόρη, σελ. 19,40)

«...Ο ευλογημένος Κύριος μας Ιησούς, περιπατών επί της γης εθλίβετο για το πλάσμα του ...έκλαυσε για την Ιερουσαλήμ και θρηνών για αυτήν έλεγε... πόσες φορές θέλησα να σε σκεπάσω και να σε προστατεύσω όπως η όρνις τα κλωσία αυτής κάτω από τα φτερά της...». Τι υπέροχη αλήθεια εικόνα με πόση στοργή τα άλογα ζώα θυσιάζονται και θέλουν να προστατεύουν τα παιδιά τους έτσι και ο Κύριος ζητά από το ανθρώπινο γένος να του δώσει την άδεια το πλάσμα, να δώσει τη άδεια στον πλάστη του, να το προστατεύσει από φθορά, θλίψη, θάνατο, απελπισία, απόγνωση και ό,τι άλλο. Και όταν ρωτά ο Ιησούς τον δαιμονισμένο στα μνήματα έξω της πόλης «...ποιό είναι το όνομά σου τα πονηρά πνεύματα του απαντούν Λεγεών, ο Κύριος ελυπήθη και για αυτά και τους έκανε τη χάρη όταν τον εκλιπαρούσαν να τα λυπηθεί και να μην τα στείλει στην άνυδρο έρημο και τα άφησε να μπουν μέσα στα γουρούνια ελευθερώνοντας το ανθρώπινο πλάσμα Του. Και όταν ο μέγας Παΐσιος θρηνούσε και προσήυχετο για τον διάβολο ο Χριστός επέτρεψε στον Παΐσιο να δει πως το πονηρό πνεύμα τον περιγελούσε και ο Χριστός του είπε «...Ω Παΐσιε έγινες σαν εμένα στην Αγάπη αλλά τι να κάνω γι' αυτόν εσύ θρηνείς και προσεύχεσαι για αυτόν και αυτός σε περιγελά...».

«Ω Ευλογημένε Κύριε μας Ιησού μην αφήνεις τον κόσμο Σου, σώσε τον κόσμο Σου, σώσε τα πλάσματα Σου, σώσε τα όντα Σου, μην εγκαταλείπεις Κύριε μας τη γη και όλα όσα είναι επί αυτής. Σώσε Αγαπημένε Κύριε Βασιλέα του ουρανού και της γης τον κόσμο Σου», έτσι κράζουν ανά τους αιώνες οι άγιοι της Εκκλησίας μας, οι Άγιοι Πατέρες, οι Αγίες Μητέρες και γι' αυτό όταν κράζουμε και εμείς με όλη την δύναμη του σώματος και του πνεύματος «Άγιοι πατέρες και μητέρες ελεήστε μας» αυτοί μας ακούν και ο ευλογημένος Κύριος μας μάς ακούει και έρχονται και μας παρηγορούν και σώζουν τον κόσμο. Ο Άγιος Πορφύριος όταν ταξίδευε από την Αθήνα στο Άγιον Όρος τον πληροφόρησε ο Θεός και έβλεπε ως να ήτο εκεί παρών την καταστροφή του βομβαρδιζόμενου Ιράκ και άκουγε τον θρήνο των πλασμάτων του Θεού και ζήτησε να σταματήσουν το αυτοκίνητο και έφυγε μόνος του για να προσευχηθεί για τα πλάσματα του Θεού.

Αυτό είναι θαύμα μέγα να έχουμε μέχρι τις ημέρες μας τέτοιους και τόσους αγίους άνδρες και γυναίκες, αγίους πατέρες και μητέρες φανερούς και αφανείς, κρυμμένους από τον κόσμο, που πάσχουν για τον κόσμο, που αγωνιούν για τον κόσμο, όπως περιγράφει με ασυναγώνιστα υπέροχο και θαυμαστό τρόπο ο αρχιμανδρίτης Βασίλειος στο εκπληκτικό του κείμενο Είδα μοναχό. Τόσοι άγιοι και τόσες αγίες γυναίκες σήμερα που προσεύχονται αδιάκοπα για όλο τον κόσμο όπως η αγία και δια Χριστόν Σαλή Ταρσώ, μέγα σημείο στις ημέρες μας και όταν πλησίαζες στον Άγιο γέροντα Παΐσιο ή τον Άγιο γέροντα Πορφύριο ένιωθες να καίγεται η καρδιά σου, όπως αναφέρει στο ευαγγέλιο στην πορεία προς Εμμαούς, «...Ούκ ήν καιιομένη η καρδιά ημών....ερωτούν ο ένας τον άλλο οι εν εκπλήξει και εν χαρά ανείπωτη και άπειρη μαθητές του Χριστού...» Και ο Άγιος γέρων Σιλουανός δεν άντεχε να βλέπει το μισοσκοτωμένο φίδι και έκλαιγε επί τρεις ημέρες έτσι όπως περιγράφει ο γίγας του ορθόδοξου ασκητισμού Άγιος Ισαάκ ο Σύρος, την τρίτη βαθμίδα της γνώσης που είναι η τελεία γνώση «ως καρδιά ελεήμων και καύσις καρδιάς υπέρ πάσης της κτίσεως». Τι μεγάλο πράγμα είναι αλήθεια η ορθόδοξη Θεολογία! Η Ορθόδοξη Πίστη! Η ορθόδοξη Εκκλησία!

Ένα μικρό παιδί που έμενε όλη την νύκτα άγρυπνο και περίμενε κρυμμένο στην πόρτα του σπιτιού του μήπως και δεν το ξυπνήσουν να πάει στο Άγιο όρος, έλεγε στον πατέρα του όταν το ερωτούσε γιατί θέλει τόσο πολύ να έρχεται στο Άγιον Όρος, «Ρε πατέρα πώς να στο πω όταν πάω στο Άγιο Όρος νοιώθω ένα μεγάλο πράγμα» και ο Χριστός είπε «...από νηπίων και θηλαζόντων καταρτίσω αίνον...».

Αν λοιπόν με τον όρο μεταπατερική θεολογία εννοούν κάποιοι ορθόδοξοι θεολόγοι τη θεολογία «μαζί με τους Πατέρες συν πάσι τοις Αγίοις» όπως γράφει και ο Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς τότε καλά το λέγουν, εάν όμως κάτι άλλο έχουν στο μυαλό τους, πως δηλαδή αυτοί έχουν προοδεύσει και έχουν ξεπεράσει τους πατέρες τότε σφάλλουν και βλάπτουν και τους εαυτούς τους και την Εκκλησία και είναι κακό «λακτίζειν» προς κέντρα. Διότι δεν υφίσταται μεταπατερική θεολογία αλλά μόνον Πατερική και αγιοπνευματική θεολογία. Αν δεν υφίστανται διαρκώς άγιοι πατέρες και αγίες μητέρες στην εκκλησία τότε ούτε η εκκλησία υφίσταται. Αυτό σημαίνει πως ο Χριστός και το Άγιο πνεύμα Του άφησαν τον κόσμο άδειο και έφυγαν όμως αυτό δε συμβαίνει, άρα πώς μπορούμε να μιλάμε για μεταπατερική ορθόδοξη θεολογία. Αυτό είναι λογική αντίφαση. Γι' αυτό επίσης δεν υπάρχει στην ορθόδοξη Εκκλησία αλάθητος πατριάρχης, αλάθητος επίσκοπος, ακόμη αλάθητος άγιος, εν-

νοούμενος κατά το ανθρώπινο. Στην Ορθόδοξη εκκλησία έχουμε αγίους άνδρες ή γυναίκες, αγίους επισκόπους που όμως δεν είναι αλάθητοι και η εκκλησία διορθώνει τυχόν θεολογικές τους ατέλειες ή σφάλματα.

Μόνον η όλη Εκκλησία του Χριστού μπορεί να διατυπώνει θεολογικές και δογματικές αλήθειες αλάθητες και να αποφαίνεται αλάθητα διότι όλη η Εκκλησία είναι ο Χριστός εν μέσω υμών, ο Χριστός εν μέσω των ανθρώπων. Σε εποχές κρίσης όπου όλη η διοικούσα εκκλησία είχε περιπέσει σε αίρεση ένας μοναχός, ο Άγιος Μάξιμος εκπροσώπησε όλη την Εκκλησία του Χριστού. Διότι ο όρος «η όλη Εκκλησία του Χριστού» δεν περιορίζεται στους ζώντες μόνο χριστιανούς, επισκόπους, ιερείς, μοναχούς, λαϊκούς αλλά σε όλο το Θεανθρώπινο Σώμα του Ζώντος Χριστού, του Ζώντος Θεού. Για την ορθόδοξη θεολογία και εκκλησιολογία δεν τίθενται χρονικοί και χωρικοί τρισδιάστατοι περιορισμοί. Όλα κοινωνούν όλων, όλα είναι ενωμένα μέσα στην Άκτιστη Βασιλεία του Χριστού. «Ο κόσμος δεν θα με βλέπει αλλά εσείς θα με βλέπετε μας» υποσχέθηκε ο αγαπημένος Κύριος μας όπως γράφει και ο μέγιστος των σύγχρονων ορθοδόξων θεολόγων, π. Γεώργιος Φλωρόφσκυ.

Έτσι στην ορθόδοξη εκκλησία του Χριστού δεν υπάρχουν μεσάζοντες και εκπρόσωποι του Χριστού αφού ο ίδιος ο Χριστός είναι παντού και πάντοτε παρών στο ορατό και άορατο εκκλησιαστικό του Σώμα. Απόδειξη αυτής της ορθόδοξης εκκλησιολογίας και Χριστολογίας είναι το γεγονός πως ο κάθε τοπικός επίσκοπος της εκκλησίας του Χριστού είναι τόπος και εικόνα του ίδιου του Χριστού. Γι' αυτό οι ορθόδοξοι χριστιανοί βλέπουν στο πρόσωπο του Επισκόπου τους τη ζωντανή εικόνα του Χριστού. Βλέπουν στο πρόσωπο του επισκόπου τη ζώσα εικόνα του Ζώντος Χριστού, ότι ο Χριστός εν μέσω ημών. Γι' αυτό στην ορθόδοξη επίσκοπο κεντρική εκκλησιολογία και θεολογία δεν έχουμε ανθρώπινα αλάθητα ή ανθρωπολατρεία αλλά διαρκή και εσχατολογικό εικονισμό του ιδίου του Χριστού και της ερχόμενης βασιλείας Του.

Αυτό ακριβώς σημαίνει ότι ο επίσκοπος είναι η ζώσα εικόνα του Αναστάντος και Ζώντος Χριστού του Θεού που εμποδίζει να θεωρηθεί ο επίσκοπος είτε από τον εαυτό του είτε από τους άλλους ως αλάθητος γυμνός άνθρωπος. Αυτή είναι η θεανθρώπινη και αλάθητη διαλεκτική της ορθόδοξης θεολογίας και εκκλησιολογίας. Ότι δηλαδή δεν υφίσταται αλάθητος άνθρωπος ούτε μεσάζων άνθρωπος ή εκπρόσωπος του Χριστού άνθρωπος. Διότι ο ίδιος ο Κύριος προσηύχeto στον Θεό Πατέρα Του «ίνα πάντες εν ώσιν». Έτσι ούτε ο επίσκοπος ούτε και ο θεολόγος ούτε ουδείς άλλος μπορεί να υποκαταστήσει τον Ζώντα και Παρόντα

Χριστό. Οι άνθρωποι δεν εξουσιάζουν αλλά συλλειτουργούν και υπηρετούν το σώμα του Χριστού. Μάλιστα ο Επίσκοπος συγκεντρώνει στο πρόσωπο του την αλήθεια και το σώμα της τοπικής εκκλησίας, όχι η εξουσιαστικά η αλάθητα αλλά λειτουργικά και Χριστοκεντρικά. Όπως δηλαδή θέλει ο Χριστός να γίνεται και όχι όπως ο άνθρωπος.

Επομένως είναι σαφές πως η παρούσα απόφαση της θεολογικής σχολής Θεσσαλονίκης που επάρθει από μία μειοψηφία καθηγητών θεολογίας(;) ερήμην του τοπικού επισκόπου του Χριστού και ερήμην της τοπικής εκκλησίας αλλά και ερήμην της καθόλου ορθοδόξου εκκλησίας και επεβλήθη άνωθεν από πολιτικά Κέντρα για τη δημιουργία τμήματος Ισλαμικών σπουδών και Ισλαμολογίας στη Θεολογική Σχολή του ΑΠΘ δεν έχει ουδεμία ορθόδοξη βάση. Είναι σαφώς μέρος ευρύτερου νεοεποχίτικου και νεοταξίτικου σχεδίου μουσουλμανοποίησης της Ελλάδας και αποορθοδοξοποίησης της Θεολογίας της Εκκλησίας της Ελλάδας. Ακόμη περισσότερο δε, είναι σχέδιο διωγμού του Χριστού και των ορθοδόξων ελλήνων από την Ελλάδα.

Είναι αδιανόητο καθηγητές Ορθόδοξης Θεολογίας να εισηγούνται ίδρυση στην ορθόδοξη θεολογική σχολή του ΑΠΘ αιρετικών και θεολογικών τμημάτων που είναι ο αντίποδας και η πλήρης άρνηση της ορθόδοξης Θεολογίας. Αυτό είναι απολύτως σχιζοφρενικό και παρανοϊκό. Είτε οι καθηγητές αυτοί υποκρίνονται τους ορθόδοξους Χριστιανούς, είτε αγνοούν την ουσία της χριστιανικής θεολογίας όπως αυτή καθορίστηκε από τους Πατέρες της Εκκλησίας και από τις Συνόδους της αφού «εν τοίς πράγμασι» θεωρούν ισότιμες θεολογίες την ορθόδοξη χριστιανική, την ισλαμική, τη βουδιστική, ή όποια άλλη θεολογική δοξασία.

Και στις δύο περιπτώσεις οι ίδιοι δεν έχουν θέση σε μία ορθόδοξη σχολή και η εντιμότητα και η ακαδημαϊκή αξιοπρέπεια επιβάλλει να παραιτηθούν από τη θεολογική σχολή και να μετακινηθούν σε κάποια άλλη σχολή του ΑΠΘ και εκεί να υπηρετήσουν τις ισλαμικές, τις ινδουιστικές και τις όποιες άλλες διαθρησκευτικές σπουδές. Στην αντίθετη περίπτωση θα δώσουν το νόμιμο δικαίωμα σε κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο και επιστήμονα ότι πίσω από τις ενέργειες τους υποκρύπτεται σαφής πρόθεση προσβολής της ορθόδοξης θεολογίας και σαφής πρόθεση υποβιβασμού της ορθόδοξης παράδοσης από πνευματικό και Θεανθρώπινο γεγονός σε απλό πολιτισμικό και θρησκευτικό γεγονός ισότιμο προς κάθε άλλη ανθρώπινη θρησκευτική ομολογία και παράδοση.

Οι ορθόδοξοι θεολόγοι που ηγούνται τέτοιων ενεργειών εισαγωγής στην ορθόδοξη Θεολογική σχολή του ΑΠΘ, ισλαμικές τώρα και αργότερα βουδιστικές και ινδουιστικές σπουδές ή και άλλων αιρετικών παραδόσεων θεολογίες, με την ίδια λογική συγκριτισμού και διαπολιτισμού, γιατί να μη δεχθούνε και θεολογίες των μαρτύρων του Ιεχωβά ή θεοσοφιστικών σπουδών, αφού κατά τη λογική τους κάτι τέτοιο δεν αντιφάσκει προς την ουσία της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ? Διότι σε τί διαφέρει η Ισλαμική θεολογία από κάθε άλλη θεολογία που αρνείται την θεανθρωπότητα του Χριστού? Εάν επιτρέπεται για αυτήν να συστεγαστεί με την ορθόδοξη θεολογία γιατί όχι και οι άλλες αιρετικές θεολογικές παραδόσεις. Οι θεολόγοι που εργάστηκαν και επέτυχαν ως μειοψηφία τέτοια απόφαση ευρίσκονται στον πλέον ολισθηρό δρόμο που μπορεί να ευρεθεί ορθόδοξος θεολόγος και χριστιανός. Είτε το θέλουν είτε όχι, είτε το συνειδητοποιούν είτε όχι, οι θεολόγοι αυτοί έχουν αναδείξει τον εαυτό τους σε αφανή διώκτη του Χριστού και της Εκκλησίας Του, με αυτή τους την απόφαση.

Σημειολογικά οι θεολόγοι αυτοί δείχνουν σιωπηρά πως η ορθόδοξη πίστη, παράδοση, θεολογία και αλήθεια είναι απλώς μία και ισότιμη μεταξύ πολλών άλλων και όχι η Μόνη Αληθής και Αψευδής. Τόσο το διαθρησκευτικό μάθημα της μέσης εκπαίδευσης όπου ισότιμα παρουσιάζονται όλες οι θρησκευτικές μονοθεϊστικές θεολογίες και παραδόσεις όσο και η παρούσα ενέργεια που μολονότι καταψηφίστηκε από τη θεολογική σχολή, όμως προωθείται και υλοποιείται από άλλα διοικητικά όργανα του ΑΠΘ και του Υπουργείου Παιδείας, όλα αυτά δείχνουν σαφώς πως κάποιοι στην Ελλάδα θέλουν να υποβιβάσουν την ορθόδοξη Εκκλησία, την πίστη και την παράδοση σε μία απλή και ισότιμη προς όλες τις άλλες θρησκευτική ομολογία. Το μήνυμα που δίδεται σε κάθε πολίτη, μαθητή, φοιτητή και όποιον άλλο, μη γνωρίζοντα θεολογία, ιστορία και διεθνείς σχέσεις είναι ότι υφίσταται πλήρης ισοτιμία όλων των μονοθεϊστικών θρησκευμάτων, λοιπών θεοσοφιστικών αντιλήψεων όπως και άλλων χριστιανικών ομολογιών, παπισμός, προτεσταντισμός κτλ.

Άλλο πράγμα είναι η ρήση του Χριστού «...όστις θέλει οπίσω μου ελθείν...». Ο ορθόδοξος θεολόγος επίσκοπος, ιερέας, μοναχός, λαϊκός δεν θα επιβάλλει ακόμη και αν έχει την εξωτερική ισχύ σε κανέναν άνθρωπο την ορθόδοξη πίστη αν ο ίδιος δεν το επιθυμήσει και άλλο η πνευματική σύγχυση και ο συγκρητισμός. Όπως επίσης δε νοείται ορθόδοξος χριστιανός που έχει εμπειρία του Θεού και δεν επιθυμεί όλοι οι άνθρωποι ει δυνατόν να γνωρίσουν τον Χριστό. Αλλά αυτό δε θα συμβεί

με εξωτερικά μέτρα ή εξωτερική βία έστω και διακριτική επί των ανθρώπων. Διότι τότε επαναλαμβάνουμε έστω και ως χριστιανοί μέγιστο σφάλμα και αποχωρεί ο Χριστός από κάθε τέτοια ενέργεια που δε σεβεται την ελευθερία των ανθρώπων. Ο αληθινός Χριστιανός μιμείται τον Σωτήρα Χριστό και δεν ασκεί ουδεμία εξουσία επί των ανθρώπων.

Όμως ούτε παύει ο ορθόδοξος χριστιανός σε όποιο επίπεδο και αν ευρίσκεται να πάσχει διαρκώς για τον κόσμο και για την σωτηρία του κόσμου όλου, δηλαδή όλος ο κόσμος να γευτεί τον Χριστό και ουδείς να μείνει έξω της Βασιλείας. Να ζει διαρκώς προσευχόμενος για όλους τους ανθρώπους, μουσουλμάνους, ινδουιστές, άθεους ή όποιους άλλους και να θέλει όλοι οι άνθρωποι να γνωρίσουν τον Χριστό. Το να εμπλέκονται επομένως οι Ορθόδοξοι θεολόγοι σε ισλαμολογίες, διαθρησκευτισμούς, πολυπολιτισμούς και όσους άλλους συγκρητισμούς, διαπράττουν μέγα και επικίνδυνο σφάλμα. Ως άτομα μεν είναι απολύτως ελεύθεροι, αλλά ως εκπρόσωποι της ορθόδοξης Εκκλησίας και ορθόδοξης Θεολογίας ευρίσκονται σε αντίφαση αλλά και σε αντίθεση με τη συνείδηση της Εκκλησίας. Διότι ενεργώντας έτσι στέλνουν σιωπηρά μηνύματα εναντίον του Χριστού και της Εκκλησίας Του. Δείχνουν σιωπηρά σε άλλη κατεύθυνση και όχι προς τα εκεί που είναι ο Χριστός και η Εκκλησία Του.

Η κρίσιμη αυτή κατάσταση πραγμάτων μας αναγκάζει ως απλά μέλη της ορθόδοξης Εκκλησίας να ερωτήσουμε τους εαυτούς μας αλλά και τους ορθόδοξους πατριάρχες, επισκόπους, ιερείς, μοναχούς και κάθε μέλος της ορθόδοξης εκκλησίας, είναι ή δεν είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού και του Τριαδικού Θεού; Εμείς ως οι πιο αμαρτωλοί όλων των ανθρώπων, χριστιανών ή μη, πλην όμως βαπτισμένοι στο όνομα της Αγίας Τριάδος γνωρίζουμε πως αυτό είναι η Ορθόδοξη Εκκλησία, η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του Χριστού και του Τριαδικού Θεού. Ακόμη γνωρίζουμε ότι κάθε μέλος της Ορθόδοξου Εκκλησίας έχει επιφορτιστεί από τον ίδιο τον Χριστό να μαρτυρεί το όνομά Του χωρίς φόβο και δισταγμό, «...όποιος εντραπεί να μαρτυρήσει το όνομά μου ενώπιον των ανθρώπων, θα ντραπώ και εγώ να μαρτυρήσω το δικό του όνομα ενώπιον Του Πατρός μου Του Επουράνιου....».

Ακόμη και η φυσική μας πατρίδα, ακόμη και οι γονείς μας, οι σύζυγοι, τα παιδιά μας, οι συγγενείς και οι οικείοι μας και το σώμα μας το ίδιο και οι εαυτοί μας και όλο το σύμπαν δε μπορούν να τεθούν πάνω από το μοναδικό όνομα που εδόθη στον ουρανό και στη γη, το «Υπέρ Πάν Όνομα του Ιησού Χριστού του εκ Παρθένου και εκ Πνεύματος Αγίου

τεχθέντα, σταυρωθέντα και αναστάνατα» χάριν ολόκληρης της ανθρωπότητας και του ανθρωπίνου γένους, χάριν ολόκληρου του Σύμπαντος και χάριν ολοκλήρου του χρόνου του χώρου, ολόκληρης της ιστορίας.

Επιπλέον η πράξη αυτή να στεγαστούν οι ισλαμικές τώρα και αύριο ποιές άλλες θεολογικές σπουδές στην Ορθόδοξη Θεολογική Σχολή, απόδεικνύει και στην περίπτωση αυτή πως η Ελλάδα έχει επιλεχθεί ως το πειραματόζωο στην επιδιωκόμενη παγκοσμιοποίηση η οποία απαιτεί αποσταθεροποίηση όλης της γης και διάλυσης όλων των εθνών, όλων των κοινωνιών και όλων των πολιτισμών που δίδουν μία προστασία στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια και στην πνευματική αυτονομία του ανθρώπου. Έτσι πρέπει να πολτοποιηθούν έθνη, γλώσσες, θρησκείες, πολιτισμοί, λαοί, θεολογίες και να διαλυθούν οι τοπικές οικονομίες προκειμένου να μην υφίσταται ουδεμία αντίσταση στην επιδιωκόμενη παγκόσμια αστυνόμευση της ανθρωπότητας και στην παγκόσμια δικτατορία της μίας και παγκόσμιας κυβέρνησης όλης της ανθρωπότητας.

Είναι δυνατόν ορθόδοξοι θεολόγοι, επίσκοποι και όποιοι άλλοι να αγνοούν σήμερα περί της επιδιωκόμενης παγκοσμιοποίησης η οποία επιχειρεί να θέσει στην υπηρεσία της κάθε οργανωμένη εκδήλωση της ζωής, Θεολογία, Εκκλησία, οικονομία, παιδεία, ΜΜΕ, κόμματα, κυβερνήσεις ή ό,τι άλλο ασκεί επιρροή επί των ανθρώπων και των λαών? Ανθρωποι και λαοί που κατά το παρελθόν αντιστάθηκαν σε αυτή την επιδιωκόμενη παγκόσμια φυλακή είτε διασύρθηκαν, είτε εκδιώχθηκαν, είτε φονεύθηκαν. Το ίδιο και οι λαοί που δε μπορούσαν να χειραγωγηθούν. Έτσι πολιτικές προσωπικότητες όπως, ο Αβραάμ Λίνκολν, οι αδερφοί Κένεντυ, ο Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ στην Αμερική, ο Μαχάτμα Γκάντι στις Ινδίες, ο Καποδίστριας στην Ελλάδα καθώς και πολλοί άλλοι, δολοφονούνται με τον ένα η τον άλλο τρόπο διότι αντιστάθηκαν στην οικονομική, πολιτική και πνευματική υποδούλωση των λαών και στην παγκοσμιοποίηση, ενώ αποτελούσαν ανεξάρτητες και φωτισμένες προσωπικότητες και αγωνίσθηκαν για την ελευθερία, τη δημοκρατία και την ανεξαρτησία των λαών τους.

Αλλά και στην Τσαρική Ρωσία μετά την επανάσταση των Λευκορώσων και ενώ ο Κερένσκι είχε πετύχει να αναγκάσει τον Τσάρο να αναγνωρίσει τη λειτουργία ρωσικής βουλής και δημοκρατικού συντάγματος, ο Λένιν, ο Τρότσκι και άλλοι με χρήματα και χρυσό των ευρωπαϊκών τραπεζών θα εισέλθουν στη Ρωσία και θα επιβάλλουν την επανάσταση των μπολσεβίκων που στοίχισε το θάνατο δεκάδων εκατομμυρίων Ρώσων αντιφρονούντων. Βέβαια οι παγκόσμιες ιδιωτικές τράπεζες το χρωστού-

σαν στην Τσαρική Ρωσία αυτό, διότι αυτή είχε στηρίξει στέλνοντας τον ρωσικό στόλο για ενίσχυση του Αβραάμ Λίνκολν, προκειμένου αυτός να υπερασπιστεί την ανεξαρτησία της Αμερικής από τις παγκόσμιες τράπεζες της Ευρώπης. Ακόμη και καλλιτέχνες που προσπάθησαν να ξεσκεπάσουν την απάνθρωπη και ύπουλη επιχείρηση εναντίον της ανθρωπότητας όπως ο Τζων Λέννον, ο Μαϊκλ Τζάκσον, ο Ααρών Ρούσο και άλλοι είτε δολοφονούνται είτε πεθαίνουν με απρόοπτο και μη φυσικό θάνατο. Προσφάτως δε στην Ελλάδα οι φήμες λένε πως ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Κωνσταντίνος Καραμανλής αναγκάζεται μετά από απειλή της ζωής του και της ζωής της οικογένειά του, να αποχωρήσει από την κυβέρνηση και να δώσει τα ηνία της ελληνικής κυβέρνησης στους σημερινούς παγκοσμιοποιητές διαδόχους του, αφού βεβαίως προηγουμένως καιγόταν επί δύο χρόνια όλη η Ελλάδα, δάση, πόλεις κτλ.

Σήμερα το ιστορικό υλικό και τα ιστορικά δεδομένα σαφώς απόδεικνύουν πως τόσο η φιλελεύθερη οικονομία και η ελεύθερη αγορά όσο και η κομμουνιστική και η σοσιαλιστική κρατική κολεκτίβα και οικονομία δεν ήταν άλλο από τα δύο χέρια εκ δεξιών και εξ αριστερών της επιχειρούμενης κατά τους δύο τελευταίους αιώνες παγκόσμιας δικτατορίας-παγκόσμιας κυβέρνησης και της παγκόσμιας φεουδαρχίας. Αυτή επιχειρείται τόσο στον 20ο αιώνα με τους δύο παγκόσμιους πολέμους και τις ποδηγετούμενες από τους διεθνείς καπιταλιστές και από χρηματοδοτούμενες κομμουνιστικές επαναστάσεις από το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα, εναντίον κατ' ουσία των εθνικών κρατών όσο και στον 21ο αιώνα μέσω των διεθνών χρηματοοικονομικών κέντρων και των διεθνών οικονομικών κρίσεων. Τα δεδομένα δείχνουν σαφώς πως η ναζιστική Γερμανία και οι ηγέτες όπως ο Χίτλερ θα επιστρατευτούν μαζί με άλλους συμμάχους τους για να εξυπηρετήσουν την πολυπόθητη για ορισμένους δικτατορική ΝΤΠ. Πώς είναι δυνατόν σήμερα η Ορθόδοξη Εκκλησία να εξυπηρετήσει τα ίδια αυτά σχέδια μίας παγκόσμιας ηγεμονίας εναντίον της δημοκρατίας, εναντίον της ελευθερίας και της αξιοπρέπειας των ανθρώπων κάθε φυλής, κάθε θρησκείας και κάθε Ηπείρου.

Είναι δυνατόν να αγνοούν όσοι ηγήθηκαν ή ηγούνται για ισλαμοποίηση της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ πως στην ουσία δρουν υπέρ μίας παγκόσμιας συνωμοσίας που ισλαμοποιεί την Ελλάδα και την Ευρώπη προκειμένου να αποσταθεροποιηθεί ο πλανήτης και να εφαρμοστεί επί χριστιανών, μουσουλμάνων και όλων των ανθρώπων μία παγκόσμια δικτατορία? Είναι δυνατόν να αγνοούν επίσης πως η διαπολιτισμική και όποια άλλη μίξη-πολτοποίηση θρησκειών, λαών και πολιτισμών, ότι είναι

μία σύγχρονη παγίδα εναντίον Χριστιανών, Μουσουλμάνων, Ευρωπαίων, Αράβων, Ασιατών, Αφρικανών κτλ, που θέλει να τους φέρει σε σύγκρουση και αδελφοκτονία προκειμένου να έρθουν οι επίδοξοι κατόπιν και να επιβληθούν «σωτήρες» του κόσμου που θεωρούν τον άνθρωπο χριστιανό, μουσουλμάνο, ινδουιστή, Ευρωπαίο, Ασιάτη ή Αφρικάνο σκουπίδι και μόλυνση της γης και του πλανήτη?

Βεβαίως η επιχειρούμενη από μία παγκόσμια ελίτ νεοφεουδαρχών παγκόσμια δικτατορία εκμεταλλεύεται κάθε δυνατότητα και κάθε ευκαιρία, είτε διαβρώνοντας τις εθνικές κυβερνήσεις, τους θεσμούς όπως πανεπιστήμια, τους πνευματικούς και επιστημονικούς οργανισμούς, όπως παιδεία και εκκλησία καθώς και ποικίλες άλλες οργανώσεις πολιτικές ομάδες και κόμματα, ΜΜΕ είτε και βεβαίως εκμεταλλευόμενη συγχρόως την εκ των άνω προκαλούμενη αγανάκτηση των καταπιεζόμενων, καταρρακωμένων, εξαθλιωμένων και φορολογούμενων πολιτών με δυσβάστακτους φόρους. Ακόμα συχνά επιδιώκεται, ενορχηστρώνεται και μεθοδεύεται η αγανάκτηση και η έκρηξη των κοινωνιών προκειμένου μετά, αυτή η λαϊκή οργή και ξέσπασμα να αποτελέσει το μοχλό για τη δημιουργία νέων όρων παγκοσμιοποίησης και φεουδαρχίας.

Όμως δε μπορούμε να μη διαπιστώσουμε μελετώντας τα ιστορικά δεδομένα ότι στη νεώτερη εποχή πρόδρομος της σύγχρονης επιχειρούμενης παγκόσμιας δικτατορίας και αστυνόμευσης, όπως επισημαίνει ο Άγγλος μαθηματικός και φιλόσοφος Ράσελ, είναι ο παπισμός και ο διαμορφωμένος θεσμός του αλάθητου Πάπα, ο οποίος θα επιβληθεί στους λαούς της Ευρώπης με αυταρχικό και αστυνομικό τρόπο, προκαλώντας τεράστια αντίδραση στους λαούς και διανοούμενους της Ευρώπης. Όμως ο Παπικός αυταρχισμός θα συνδυαστεί και με τον γερμανικό μυστικισμό του αυτοδημιουργούμενου θεού και την αυτοθέωση του γερμανικού πνεύματος που θα πάρει είτε τη μορφή του φιλοσοφικού διαλεκτικού ιδεαλισμού (Χέγκελ), είτε τη μορφή του διαλεκτικού υλισμού (Φόερμπαχ, Μαρξ, Εγκελς). Έτσι ο Παπισμός θα καταστεί ο νεώτερος ευρωπαϊκός αρχέτυπος κάθε φωτισμένης ομάδας-ελίτ που θα ξεχωρίσει τον εαυτό της από την υπόλοιπη κοινωνία και θα απαιτήσει την πλήρη υποταγή σε αυτήν. Μετεξέλιξη του παπικού αλάθητου ελιτισμού και του Παπικού παγκόσμιου αυταρχισμού και δικαιώματος αστυνόμευσης της ανθρωπότητας είναι τόσο ο γερμανισμός ως αρεία φυλή, όσο και το μαρξιστικό παγκόσμιο προλετάριο-εργατική τάξη, αμφότερα των οποίων θα απαιτήσουν με κάθε τρόπο, την παγκόσμια κυριαρχία και εξουσία επί όλης της γης.

Τραγική επαλήθευση αυτής της συνδυασμένης προσπάθειας παγκόσμιας εξουσίας Πνευματικών, Θρησκευτικών, οικονομικών και πολιτικών ομάδων ελίτ που θεωρούν με τον ένα ή τον άλλον τρόπο τον εαυτό τους ως τον “εκλεκτό” του Θεού, ή της Φύσης για να εξουσιάσουν πνευματικά, οικονομικά, πολιτικά και όπως αλλιώς λαούς, κοινωνίες και ολόκληρο το ανθρώπινο γένος είναι τα εξής. Σταυροφορίες εναντίον των αιρετικών Ελλήνων, σταυροφορίες εναντίον των Αράβων-Μουσουλμάνων, αποικιοκρατία και υποταγή των λαών της Ασίας, της Ινδίας, της Αφρικής κτλ. Ακόμη πιο πριν η καταστροφή ιστορικών πολιτισμικών χωρών σε όλη τη γη και η κλοπή όλου του πλούτου ιστορικών λαών και φυλών όπως οι Ατζέκοι, οι Ίνκας, οι Ιθαγενείς αμερικάνοι, οι Ινδιάνοι, οι μαύροι της Αφρικής, οι Ινδοί, οι Αβοριγίνες της Αυστραλίας κοκ.

Μάλιστα οι εκπρόσωποι του παπισμού και γερμανισμού συχνά θεωρούσαν τους έγχρωμους όλης της γης, κάτι μεταξύ ανθρώπου και ζώου (όπως σήμερα φανατικοί εχθροί του Ιουδαϊσμού και Εβραϊσμού και όλων των ανθρώπων ξεχωρίζουν τους ανθρώπους σε τέλειους, όπως θεωρούν μόνο τους εαυτούς τους και σε ατελείς (άνθρωπος, πράγμα, ζώο, εργαλείο, γκολέμ). Ακόμη και οι Εβραίοι, οι Τσιγγάνοι, οι Σλάβοι καθώς και οι νεοέλληνες και πολλοί άλλοι θα θεωρηθούν από τον προηγμένο και αρειανικό γερμανισμό ως κάτι κατώτερο που θα πρέπει να υποταχθεί και να εξουσιαστεί ως πράγμα και ως ζώο. Έτσι δικαιολογείται η θυσία εκατομμυρίων ευρωπαίων στους δύο παγκόσμιους πολέμους, η εξόντωση εκατομμυρίων Εβραίων και πολλών άλλων λαών στο Άουσβιτς, η εξόντωση δεκάδων εκατομμυρίων αντιφρονούντων στη Σοβιετική δικτατορία και στις ημέρες μας η ποικιλότητα επιχειρούμενη εξόντωση των δύο τρίτων του πληθυσμού της γης.

Ιστορικά η ανθρώπινη ιστορία και ο ανθρώπινος πολιτισμός των τελευταίων χιλιετηρίδων προάγεται κυρίως από τον ελληνικό πολιτισμό και από τη συνάντηση του ελληνικού πολιτισμού με τον Ιουδαϊσμό μέσω της χριστιανικής πίστης που δημιουργείται ο πολιτισμός του προσώπου, της δημοκρατίας και της ελευθερίας αλλά και με άλλους ιστορικούς πολιτισμούς της γης.

Σήμερα ο άνθρωπος και ο πολιτισμός του σε παγκόσμιο επίπεδο διώκεται από έναν αντί-πολιτισμό και μία αντι-κουλτούρα που διαμορφώνεται από τη συνάντηση ενός απρόσωπου ασιατισμού και βαρβαρισμού με τον αυτογενώμενο και μανιώδη θεό Οντίν (Wudan) του γερμανισμού και του γερμανικού βαρβαρισμού μέσω των χριστιανικών αιρέσεων, Γνωστικισμός, Αρειανισμός, Μανιχαϊσμός κλπ, που από την ανατολή

θα μεταναστεύσουν στη δύση και θα γονιμοποιήσουν τον παπισμό, τον προτεσταντισμό και λοιπές χριστιανικές αιρέσεις. Αυτή η σύνθεση απρόσωπου βαρβαρισμού, παγανισμού, φυσιολατρίας, θεοσοφισμού και νεοεποχισμού θα αξιοποιήσει τα νέα δεδομένα της τεχνολογίας και της οικονομίας προκειμένου να πραγματοποιήσει στις ημέρες μας, μία πρωτοφανή αποσταθεροποίηση σε παγκόσμιο επίπεδο με σκοπό όλη η ανθρωπότητα να βρεθεί κάτω από ένα στρατιωτικό-οικονομικό-τρομοκρατικό χάος για να αναγκαστεί, να αποδεχθεί μία παγκόσμια δικτατορία και τριμερή παγκόσμια αστυνόμευση οικονομική, πνευματική και στρατιωτικο-αστυνομική.

Ύστερα από όλα αυτά οι θεολογικές σχολές και οι θεολόγοι αντί να ερωτοτροπούν με μεταπατερικές και αντιπατερικές, κατ' ουσίαν αιρετικές θεολογίες, ομάδες εξουσίας και ελίτ που δρουν εναντίον της Ορθόδοξης Εκκλησίας, εναντίον της δημοκρατίας, της ελευθερίας των λαών και εναντίον του ανθρώπου εν γένει, ας εργαστούν για την υποστήριξη της αληθινής δημοκρατίας, της αληθινής πολιτισμικής επικοινωνίας όλων των λαών και όλων των πολιτισμών χωρίς να ανταλλάσσουν την πίστη των πατέρων τους με διαπολιτισμικές, πολύ πολιτισμικές και όποιες άλλες "κατεργαριές" της διεθνούς τρομοκρατικής ελίτ.

Της ελίτ που ενώ απέτυχε με τον εθνοσοσιαλισμό, το σοβιετισμό, και τους δύο παγκόσμιους πολέμους να κολεκτιβοποιήσει όλη την ανθρωπότητα τώρα ξανά επιχειρεί με την παγκόσμια πολιτική, οικονομική και πνευματική πολτοποίηση να πετύχει μία νέα και παγκόσμια πλέον δικτατορία που την ονομάζει με κομπασμό ΝΠΤΠ(Νέα παγκόσμια τάξη Πραγμάτων). Οι έλληνες ορθόδοξοι θεολόγοι αντί να εξυπηρετούν πειθήνια την παγκόσμια ελίτ που θέλει όλες τις θρησκείες και όλες τις πνευματικές και πολιτιστικές παραδόσεις να τις πολτοποιήσει και να τις στρέψει εναντίον των χριστιανών, εναντίον των μουσουλμάνων, εναντίον των ινδουιστών και εν γένει εναντίον της ελεύθερης και δημοκρατικής ανθρωπότητας, ας εργαστούν για μια αληθινή επικοινωνία και έναν αληθινά αμερόληπτο ιεραποστολικό διάλογο όλων των θρησκειών, όλων των λαών και όλων των πολιτισμών προκειμένου να φανερώσουν ελεύθερα, άφοβα και με σεβασμό της ανθρώπινης ελευθερίας, στους ανθρώπους όλης της γης την αληθινή θεολογία του Προσώπου και τον Αληθινό Τριαδικό Θεό.

Δεν είναι δυνατόν οι ορθόδοξοι θεολόγοι και η ορθόδοξη Εκκλησία να υπηρετήσουν αυτό που η ίδια η Δύση έχει προαναγγείλει δια στοματος του Άγγλου καθηγητού Α. Τόενμπι πως κάθε σημείο της γης και

κάθε φυσικός πλούτος στη θάλασσα, στον ουρανό και στη γη ανήκει «φυσικώ δικαίω» στον δυτικό άνθρωπο και στον δυτικό πολιτισμό, ο οποίος έχει την τεχνική δυνατότητα να τα αξιοποιήσει.

Δεν είναι δυνατόν η ορθόδοξη συνείδηση να αποδεχτεί τον διωγμό ανθρώπων, λαών, θρησκειών, πολιτισμών και του ίδιου του Θεού ακόμη από την ιστορία επειδή ο δυτικός τεχνικός άνθρωπος έχει τυφλωθεί από την πνευματική, πολιτική και πολιτισμική κολεκτιβοποίηση που επιχειρεί η παγκόσμια οικονομική ελίτ. Οι ορθόδοξοι θεολόγοι και οι Ορθόδοξες Εκκλησίες οφείλουν να προστατέψουν όλους τους ανθρώπους, όλους τους λαούς, όλους τους πολιτισμούς, όλες τις θρησκείες και όλη την ανθρωπότητα από την επιχειρούμενη αναγκαστική τους κολεκτιβοποίηση και πολτοποίηση.

Οι ορθόδοξοι θεολόγοι και οι Ορθόδοξες Εκκλησίες οφείλουν να επιδείξουν πνεύμα βαθειάς σοφίας και ενώ πρέπει να αρνούνται θαρραλέα κάθε άνωθεν επιβαλλόμενη μίξη θρησκειών και πνευματικών παραδόσεων, συγχρόνως να μη δέχονται την ενοχοποίηση ούτε του Ισλάμ, ούτε των άλλων θρησκειών, ούτε των λαών προκειμένου να στραφούν όλοι εναντίον όλων. Να μην εξυπηρετούν δηλαδή με τον θρησκευτικό συγκρητισμό την παγκόσμια αποσταθεροποίηση του πλανήτη από ανθρώπους και ομάδες ελίτ που έχουν απολέσει την ανθρώπινη νοημοσύνη και που είναι έτοιμοι να θυσιάσουν όλον τον πλανήτη και ολόκληρη την ανθρωπότητα προκειμένου να ικανοποιήσουν τον σκοτεινό εαυτό τους που μισεί τον κόσμο, μισεί τη ζωή, μισεί τον άνθρωπο, μισεί τον πολιτισμό, μισεί τους χριστιανούς, τους μουσουλμάνους, τους Ασιάτες, τους Αμερικάνους, τους Έλληνες και ό,τι άλλο.

Είναι πλέον σαφές και μαρτυρείται από παντού πως ούτε οι δίδυμοι πύργοι έπεσαν από τους μουσουλμάνους, ούτε το ισλαμικό κράτος είναι αυθόρμητη μουσουλμανική ενέργεια, ούτε η ισλαμική τρομοκρατία εκφράζει όλο το Ισλάμ. Αλλά γίνεται όλο και πιο σαφές πως αντίθετα, το Ισλάμ ενοχοποιείται και ποδηγετείται μέσω ελεγχόμενων και από τη δύση εκπαιδευόμενων ομάδων τρομοκρατών και ηγετών για να αποσταθεροποιηθεί όλος ο πλανήτης. Δεν είναι δυνατόν να πιστέψει ο λογικά και νηφάλια σκεπτόμενος παρατηρητής των δρώμενων στο Κοσσυφοπέδιο, στην Ουκρανία, στη Λιβύη, στην Αίγυπτο, στη Συρία και στη Μέση Ανατολή πως είναι όλα αυτά αυθόρμητα τυχαία και μη καθοδηγούμενα από τη δύση, γεγονότα. Δεν είναι δυνατόν οι τρομοκράτες να εξοπλίζονται με άριστη δυτική τεχνολογία και η δύση να σφυρίζει αδιάφορα και να προετοιμάζει συστηματικά και με άριστη δεξιοτεχνία τη

γενοκτονία των Μουσουλμάνων και των Αράβων και όποιων άλλων χρειαστεί, για την εγκαθίδρυση της παγκόσμιας δικτατορίας που υπηρετούν σήμερα οι δυτικοί οργανισμοί και οι δυτικές κυβερνήσεις.

Ούτε ακόμη ο δυτικός άνθρωπος μπορεί να ενοχοποιείται επειδή και ο ίδιος έχει καταστεί θύμα αδίστακτων ομάδων που απαρτίζουν τον νέο και συλλογικό παγκόσμιο Χίτλερ. Η ανθρωπότητα όλη από τη δύση μέχρι την ανατολή πρέπει να αγκαλιάσει τον πλανήτη γη, πρέπει να αγκαλιάσει όλους τους λαούς και να μην επιτρέψει την επιχειρούμενη παγκόσμια αδελφοκτονία και τον παγκόσμιο εμφύλιο πόλεμο στο όνομα των αγορών, των τραπεζών, των ιδεολογιών, των θρησκειών ή ό,τι άλλο. Αυτό θα έπρεπε να είναι το έργο των θεολόγων, των θεολογικών σχολών και κάθε νοήμονος ανθρώπου και όχι η εκ των άνω κολεκτιβοποίηση χριστιανών, μουσουλμάνων, ευρωπαίων κτλ.

Μπορούν και πρέπει βεβαίως να συζητούν και να συναντώνται οι χριστιανοί, οι μουσουλμάνοι, οι ινδουιστές και όσοι άλλοι, όχι για να εξυπηρετήσουν την παγκόσμια δικτατορία εναντίον των ιδίων και όλης της ανθρωπότητας, αλλά προκειμένου να υπάρξει αληθινή συνεργασία, ειρηνική και δημοκρατική συνύπαρξη όλων των λαών πάνω στον πλανήτη. Και από πλευράς ορθόδοξου θεολογίας προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα σε όλους τους ανθρώπους να γνωρίσουν κάτι από την ορθόδοξη μαρτυρία αν βεβαίως το θέλουν.

Η ορθόδοξη συνείδηση δε μπορεί να αποδεχτεί, ούτε θεολόγους, ούτε επισκόπους, ούτε πατριάρχες, ούτε κανέναν άλλο που ηθελημένα ή αθέλητα υπηρετεί και συμβάλλει στην παγκόσμια πολτοποίηση και αδελφοκτονία που θέλει να επιβάλλει η παγκόσμια οικονομική ελίτ. Η ορθόδοξη συνείδηση δε μπορεί να υποταχτεί και να αποδεχτεί κανένα μέλος της ορθόδοξης εκκλησίας, από τους απλούς λαϊκούς μέχρι τους πατριάρχες, να συνωμοτεί και με οποιονδήποτε τρόπο, ακόμη και με την παθητική αποδοχή ή τη θρησκευτική διπλωματία, μαζί με την παγκόσμια οικονομική ελίτ, εναντίον της ανθρωπότητας, της ιστορίας, των λαών, του πολιτισμού και εν τέλει εναντίον του Χριστού του ιδίου, ο οποίος σαφώς ελέγχει την ιστορία με τον δικό του Τρόπο, ενώ συγχρόνως αφήνει τον άνθρωπο τον ίδιο να δοκιμάσει την ελευθερία του. Άλλο η κοινωνία αγάπης με όλη την ανθρωπότητα και άλλο ο πνευματικός αποχρωματισμός χάριν όποιας ομοιομορφίας.

Διότι ο Ιησούς Χριστός ΜΟΝΟΝ είναι όλος Θεός και όλος άνθρωπος που βάδισε επί της γης και αυτό δε μπορεί να μειωθεί ή να σμικρυνθεί χάριν οποιασδήποτε ανθρώπινης, ιστορικής και εγκόσμιας σκοπιμότη-

τας. Δεν θα ντραπούμε για τον Χριστό ακόμη και αν χρειαστεί να πεθάνουμε αμέτρητες φορές, ακόμη και αν όλη η ανθρωπότητα και όλη η ιστορία στραφεί εναντίον μας. Αυτό είναι η αληθινή αγάπη προς τους ανθρώπους όλους. «Από αυτό θα γνωρίζουν όλοι οι άνθρωποι ότι είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη προς τους εχθρούς υμών».

**Προσκεκλημένη ομιλία στην ημερίδα φοιτητών του ΑΠΘ αναφορικά με την
ισλαμοποίηση τής θεολογικής σχολής ή άλλως, διωγμός του Χριστού από την
Ελλάδα (4 Δεκ 2014).**